

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD**

ZITTING 2020-2021

Nr. 6

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 5 februari 2021

Ochtendvergadering

INHOUD

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	4
VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT (R.v.O., art. 72)	4
Voorstel tot wijziging van artikel 63 en 64 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van de heer Fouad Ahidar en mevrouw Lotte Stoops – Stuk 3 (2020-2021) – Nrs. 1, 2, 3, 4 en 5	
Algemene bespreking	4

Sprekers: Pepijn Kennis, verslaggever – Mathias Vanden Borre – Lotte Stoops, Dominiek Lootens-Stael – Khadija Zamouri – Bianca Debaets – Els Rochette – Pepijn Kennis – Jan Busselen

Stemmingen.....11

SAMENGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG EN VRAAG (R.v.O., art. 58 en 59)11

- Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende jong zijn in tijden van Corona

- Vraag van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de verstrengde regels voor de buitenschoolse activiteiten voor kinderen en jongeren

Sprekers: Khadija Zamouri – Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN17

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 60)17

van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de statutarisering van het personeel van de VGC

Sprekers: Jan Busselen – Sven Gatz, collegelid

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)20

van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, met betrekking tot het tariefbeleid van de speelpleinen van de VGC

Sprekers: Bianca Debaets – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende kindermishandeling

Sprekers: Khadija Zamouri – Cielkje Van Achter – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

van mevrouw Hilde Sabbe aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over het aanmoedigen van zachte mobiliteitsopties door de VGC

Sprekers: Hilde Sabbe – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

van mevrouw Cielkje Van Achter aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de uitbreiding van het aantal kinderopvangplaatsen

Sprekers: Cielkje Van Achter – Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de evaluatie van *Bruzz* en de opvolging in verband met diversiteit en neutraliteit in de berichtgeving

Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Hilde Sabbe – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

VRAAG (R.v.O., art. 58)	36
van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over mobiele woonprojecten <i>Sprekers: Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
BIJLAGEN	41
TREFWOORDENREGISTER	42

6de vergadering**Vergadering van vrijdag 5 februari 2021****OCHTENDVERGADERING**

De vergadering wordt om 8.30 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: De vraag van de heer Mathias Vanden Borre betreffende de verstrengde regels voor de buitenschoolse activiteiten voor kinderen en jongeren wordt toegevoegd aan de vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri betreffende jong zijn in tijden van Corona.

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT (R.v.O., art. 72)

Voorstel tot wijziging van artikelen 63 en 64 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie - Stuk 3 (2020-2021) - Nrs. 1, 2, 3, 4 en 5

Algemene bespreking

De heer Pepijn Kennis, verslaggever: Ik dank de Diensten voor het uitstekende verslag. Ik heb met veel plezier de taak van verslaggever opgenomen. Ik zal de samenvatting kort houden, want de meeste raadsleden waren bij de bespreking in commissie aanwezig.

Commissievoorzitter Fouad Ahidar lichtte toe dat de werkgroep Participatie met dit voorstel een 1ste actiepunt waarmaakt, namelijk de artikelen in het Reglement van Orde over het verzoekschrift omvormen tot een dialoogrecht, zodat elke burger die 300 handtekeningen verzamelt, het recht krijgt om zijn vraag te stellen in de bevoegde commissie of plenaire vergadering.

Mevrouw Lotte Stoops was daar verheugd over en verwees naar de website *democratie.brussels* waarop ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het *Parlement francophone de Bruxelles* soortgelijke procedures publiceren.

De heer Mathias Vanden Borre gaf aan dat hij de burgeremancipatie genegen is, zeker als die direct is en op deze manier wordt georganiseerd. Hij diende een amendement in dat uiteindelijk door iedereen werd aangenomen. Ik zal daar straks op terugkomen.

Mevrouw Els Rochette was eveneens opgetogen over het initiatief. Zij diende een amendement in om het gebruik van andere talen toe laten, zodat ook niet-Nederlandstalige Brusselaars de kans krijgen om vragen te stellen in commissies en plenaire vergaderingen.

Ikzelf was blij met dit voorstel, maar zou graag nog verder gaan op het vlak van de deliberatieve democratie om iedereen bij het beleid te betrekken.

Ook de heer Guy Vanhengel was het voorstel genegen. Hij zet zich in voor hoog deliberatieve democratie en is nog oprichter geweest van de Partij van de Burger.

Tot slot, uitte ook mevrouw Bianca Debaets haar enthousiasme. Zij trok haar amendement in omdat het gelijkliep met dat van de N-VA.

Over de amendementen was er even discussie, ook al was er over de hele lijn veel enthousiasme voor het voorstel. De amendementen hadden betrekking op 2 onderwerpen. Het 1ste was taal. Uiteindelijk heeft het aangepaste amendement op basis van het amendement van de heer Mathias Vanden Borre het unaniem gehaald, waardoor ook niet-Nederlandstalige Brusselaars de kans krijgen om zich uit te drukken. Bij wijze van uitzondering kan voor hen een tolk worden aangesteld. De exacte bewoording vindt u in het verslag terug.

Na een kort overleg over het 2de amendement werd er beslist om in de ontvankelijkheidscriteria enerzijds, het principe van non-discriminatie op te nemen en anderzijds, de dubbele verwijzing naar de Grondwet te schrappen, omdat die overbodig bleek. Iedereen schaarde zich uiteindelijk achter het 2de amendement.

Zowel de wijziging van het Reglement van Orde als de 2 amendementen werden unaniem aangenomen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik wil nogmaals de indieners van het voorstel bedanken, alsook alle collega's voor het open debat dat wij in commissie hebben gevoerd. Dat was niet altijd gemakkelijk, er waren soms technische problemen, maar ik ben heel tevreden met het resultaat en met de amendementen die we over de grenzen van meerderheid en oppositie heen hebben goedgekeurd. Ik hoop dat het voorstel ook vandaag unaniem zal worden aangenomen. Dat zou een mooie zaak zijn.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Ik ben een beetje ontroerd vandaag. Ik ben blij met het traject en met het resultaat en kan niet wachten tot het startschot wordt gegeven. Ik ben in de politiek gestapt omdat ik de politiek van binnenuit meer naar buiten wilde keren. Het 1ste jaar was het jaar van de gemengde burgercommissies, het 2de jaar komt het kleinste Brusselse parlement aan de beurt, dat van de Nederlandstalige Brusselaars en de fans van het Nederlands.

Ik herinner mij nog het onderzoek dat ik naar de huishoudelijke reglementen van alle gemeenteraden deed om te bekijken op welke manier en onder welke omstandigheden burgers publiekelijk vragen konden stellen aan hun beleid, aan hun vertegenwoordigers. In sommige gevallen waren er absurd weinig voorwaarden. Zo waren er in de Stad Brussel maar 20 handtekeningen vereist. Het nadeel is daar wel dat het enkel om een soort van woord en wederwoord gaat waar weinig vlees aan zit.

Aan het dialoogrecht is een hele reflectie voorafgegaan. Moeten wij per aantal handtekeningen de responsmogelijkheden van het beleid trapsgewijs uitbreiden? Moeten wij dezelfde politieke tools aanbieden die wij als raadsleden hebben: schriftelijke vragen, mondelinge vragen, actualiteitsvragen, vragen om uitleg, waarbij alle raadsleden mogen

aansluiten of heuse interpellaties waarbij de spreektijd nog langer is?

Samen met de Diensten, die al jaar en dag de dienst uitmaken, hebben wij nu een voorstel over het dialoogrecht uitgewerkt dat de juiste balans lijkt te houden tussen toegankelijkheid (300 handtekeningen), eenvoud in aanvraag, en veelvoud en diversiteit van indieners. Niet alleen jongeren vanaf 16 jaar kunnen voortaan intekenen, maar ook Europese staatsburgers en zelfs wereldburgers, die helaas hun stem niet hebben mogen laten gelden voor het gewestelijke bestuur dat hun realiteit mee vormgeeft, het stadsgewest waar zij gedomicilieerd zijn en dat zij als hun thuis zien. Nu krijgen zij eindelijk een spreekbuis.

Er is ook ruimte voor politiek perspectief, zodat iedere fractie en gezindheid haar licht op de vraag van de burgers kan laten schijnen en er een antwoord van de uitvoerende macht komt.

Ik zei daarnet bewust: een juiste balans “*lijkt*” te houden, want ook dat maakt deel uit van de vernieuwing. Over 6 maanden zullen we deze reglementswijziging evalueren en bijsturen waar nodig. Vinden de burgers effectief de weg naar het beleid of zal het nieuwe dialoogrecht, net zoals het grondwettelijke petitierecht, dat vroeger in het Reglement van Orde was ingeschreven onder de weinig sexy term 'verzoekschrift', nooit of te nimmer worden gebruikt?

Wij zullen er in elk geval alles aan doen om deze horizontale inspraak bekend te maken bij de Brusselaars. Dank u, collega's, voor deze 1ste stap van de werkgroep die collega Fouad Ahidar en ikzelf bijeenriepen. Om deze samen met ons te concretiseren. Dank u wel om hier constructief aan te werken. Het is prachtig om te zien hoe je met verschillende visies aan de startmeet kan komen om samen naar een doel te streven. Met de grote uitdagingen waar onze wereld nu voorstaat, zal samenwerken sowieso een basisinstelling dienen te zijn. Ik wil tevens de experts bedanken die ons hebben geïnspireerd. Bedankt aan de Diensten waarbij je uiteindelijk niet meer weet wie wie inspireert. Ik heb het in mijn politieke loopbaan nog niet kunnen zeggen, maar ik doe het nu toch even, al hoop ik dat er nog vele grootsere momenten zullen komen - als je het kleine niet eert... - bedankt aan die kleintjes van mij. Want zonder een betere wereld voor hen te willen maken, had ik mij niet in die participatieve democratie gegooid. Ik hoop dat iedereen unaniem zal stemmen zoals in commissie en dan kunnen we allemaal uitkijken naar de allereerste vraag om in dialoog te gaan.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik zal helaas de collega's moeten ontgoochelen wat de unanimitéit betreft. Ik vond het heel vriendelijk dat men aan mij heeft gedacht om dat mee te ondertekenen. Op het eerste zicht zou men moeilijk anders kunnen, want het is namelijk een voorstel dat deels een grondwettelijk recht regelt. Op het eerste zicht kan men daar eigenlijk allemaal niets op tegen hebben, maar als men dat wat beter beschouwt, dan kom ik tot een conclusie waarvan ik toch minder enthousiast word daarover. Ten eerste, geeft dit voorstel het bewijs dat er wel degelijk een grote kloof is tussen politici en de burgers en dat blijkbaar heel wat politici niet meer weten wat er bij de burger leeft, wat de burger te zeggen heeft, wat de wensen en verzuchtingen zijn die in onze samenleving leven. Hier moet men blijkbaar een beroep doen op een techniek om de burger dat zelf te komen laten zeggen in de Raad, daar waar eigenlijk het fundament van een representatieve volksvertegenwoordiging erin bestaat dat de volksvertegenwoordiging de verzuchtingen van de bevolking vertolkt in de Raad. Maar blijkbaar kunnen wij dat niet meer en moeten wij een beroep doen op de burger om dat zelf te komen doen. Dat is in feite een uitholling van onze parlementaire democratie.

Bovendien bestaat mijn aanvoelen dat het een beetje altijd dezelfde mensen zijn die zullen gehoord worden. Die mensen die zich nu al organiseren in drukkingsgroepen, in organisaties. Alle respect daarvoor, maar die mensen die van zich zullen laten horen, zullen de eersten zijn om zich te organiseren, zullen de tijd hebben om dat te doen en zullen de eersten zijn om met verzoekschriften naar onze Raad te komen. Diegenen die vandaag niet gehoord of vergeten worden, diegenen die mevrouw Hillary Clinton de “*deplorables*” noemde, die zullen ook van deze techniek wellicht geen gebruikmaken. Dat zijn mensen die de weg daartoe niet kennen, die daar geen tijd voor hebben, die andere zorgen hebben.

Ondertussen heb ik ook het gevoel dat de mensen meer en meer voor voldongen feiten worden geplaatst. Ik zou daar een waslijst van voorbeelden van kunnen geven, van zaken die over de hoofden van de mensen beslist worden daar waar men vandaag de dag al over voldoende technieken beschikt om te gaan peilen naar wat de mensen daarvan denken. Men doet dat niet, mensen staan voor voldongen feiten, dus in feite zouden we al met heel simpele technieken die er nu al zijn via informatievergaderingen die er zijn op het lokale niveau zaken kunnen sturen naar de wil van de burger toe. Maar dat gebeurt vandaag niet. Wat vandaag al niet kan, moeten we dan maar ondervangen via een complexe oplossing.

Bovendien hoor ik bij heel wat politici dikwijls ook al zeggen: “*Ja, de mensen weten het niet goed. De kiezer heeft ongelijk.*” We hebben dat goed kunnen merken na de vorige parlementsverkiezingen, dat de kiezer de schuld wordt gegeven van de situatie waarin we zitten, enz... Nu dan afkomen met een soort van zoethoudertje: “*Je mag het eens komen uitleggen in de Raad*”, dat lijkt mij niet echt de juiste oplossing.

Ik ben weliswaar voorstander van inspraak en van een directe democratie. Ik ben bv. voorstander, en mijn partij heeft dat regelmatig bepleit in het verleden, van een referendum. Laten we de mensen eens beslissen, in plaats van ze alleen maar te horen over belangrijke thema's. Ik denk bv. destijds aan het Verdrag van Maastricht. Daarover werden in het buitenland referenda georganiseerd. Die werden weliswaar niet gevolgd en naast zich neergelegd. Ik denk bv. aan de ganse immigratiekwestie, een thema dat onze samenleving toch op een grondige manier beïnvloedt. Als wij willen dat de inspraak werkt, laat ons dan een referendum organiseren. Laat de burgers daarover hun mening geven en laat ons dan ook luisteren en handelen naar die mening. Want die moed heeft men dikwijls niet.

Tot slot, nog een belangrijke bedenking. Ik heb het deze week al gezegd. Ik heb hier in 2019 een voorstel van ordonnantie ingediend. Ik als raadslid. Het is mijn recht als raadslid om dat te doen. Blijkbaar is het dan niet mogelijk om de democratische regelgeving van de Raad te respecteren en het initiatiefrecht van raadsleden te honoreren. Dat kan blijkbaar niet. Wanneer het vanuit de verkeerde hoek komt, houdt men geen rekening met voorstellen, schuift men ze op de lange baan. Ik vind het dan ook bijzonder hypocriet om enerzijds, de raadsleden terzijde te schuiven en in een hoekje te duwen en anderzijds, te zeggen: “*Kijk eens, hoe democratisch wij zijn door de burger aan het woord te laten*”.

Ik concludeer, mijnheer de voorzitter, ik vrees dat aanpassingen van het Reglement van Orde en voorliggende regeling eigenlijk een doekje voor het bloeden zijn. Ik zal mij onthouden als signaal dat ik wel voor burgerinspraak ben, maar voor echte burgerinspraak met respect voor alle burgers en met respect voor alle meningen zonder taboes en tot slot, dat volksvertegenwoordigers gewoon hun werk moeten doen en rechtstreeks de mening van de burger moeten kunnen vertolken in de Raad en dat is uiteindelijk de stem van de burger.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik ben ook zeer blij met het voorstel zoals het nu op tafel ligt. Als er een ding is dat onze partij heeft, dan is het wel dat participatief karakter. Het zit gewoonweg in ons DNA. Bij ons wordt er nooit een voorzitter verkozen met 99 % of meer dan 80 %, dat bestaat gewoon niet. Burgerbevragingen zitten in ons DNA. Er worden geen beslissingen genomen zonder dat onze achterban daar mee in participeert. Deze intro geef ik om aan te geven hoe belangrijk dat voor ons is en dat wij in het begin zo iets hadden van: *“Uiteraard, maar dat doe je toch sowieso? Je bent toch een politieke partij die zo in mekaar zit?”* Collegelid Sven Gatz heeft dat ook gedaan met zijn burgerkabinetten, waardoor er in het journaal van 20 uur nu telkens op het einde een cultureel stukje voorkomt. Dat was niet evident. Dit was door burgerparticipatie, mensen die zeiden dat het journaal mooi afgesloten moest worden. Dus wij zijn heel blij met het initiatief en wij gaan dit uiteraard steunen. Ik denk enkel dat de grootste uitdaging is – en mijn voorganger heeft het gezegd – om elke Brusselaar mee te krijgen, dat het niet de *happy few* zijn die we meekrijgen, maar ervoor zorgen dat iedereen vooruit geraakt. Want dat is ook voor ons, liberalen, voor Open Vld, een heel belangrijk iets. Niet iedereen moet op hetzelfde tempo vooruit, maar iedereen moet vooruit geraken en inspraak hebben, kunnen zeggen wat hem of haar stoort of kan helpen om zijn leven in handen te nemen. Dat wordt de grootste uitdaging in dit participatief proces. Wij geloven erin en gaan er alles aan doen om dat te doen slagen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik wil ook de collega's bedanken met dit voorstel. Het is goed om te zien dat iedereen, of nagenoeg alle collega's, op dezelfde golflengte zaten. Waarom? Omdat we het eens zijn dat de betrokkenheid van burgers met betrekking tot politiek en politieke besluitvorming zich beperken tot om de 5 of 4 jaar een stem uit te brengen en om dan niets meer te doen of niet meer op te volgen, al lang voorbij is. Je merkt dat burgers kritischer worden, dat ze veel meer betrokken zijn, kijken of wat politiek belooft ook uitvoert. Ik denk dat de komst van sociale media daar zeker een rol in zal gespeeld hebben om die kloof te dichten. In Brussel is die kloof tussen burgers en politici, laat ons eerlijk zijn, nooit groot geweest. Je gaat bij wijze van spreken samen op café. Mensen weten ons te vinden en ze vinden dat normaal. Dat is goed, maar dat is niet zo evident. Als ik vrienden uit het buitenland hoor, zij komen nooit een volksvertegenwoordiger, laat staan een minister of een burgemeester, tegen op straat, in culturele centra of op café. Dus dat is goed.

We zien uiteraard anderzijds, dat is de valkuil van de sociale media, dat mensen vaak in hun pen of achter hun klavier kruipen om aan te geven wat niet goed gaat. In die zin is die participatie in de schoot van de Raad toch veel democratischer, omdat het niet alleen de hoogopgeleide mensen zijn, of de mensen voor wie het allemaal niet goed gaat, die hun mening kunnen geven of kunnen participeren. Het is een bredere schaal van de bevolking die je krijgt, en dat is toch de bedoeling. En tevens omdat het niet enkel dient om aan te geven wat niet goed gaat, wat beter kan, ook dat mag, maar ook vooral omdat het de bedoeling is om mensen mee te laten participeren aan die politieke besluitvorming. In die zin lijkt mij dit een goed, democratisch en evenwichtig voorstel dat ik namens CD&V graag wil steunen.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Het zal wellicht niet verbazen dat ik net als mijn voorhangers en heel onze fractie heel tevreden ben met deze reglementswijziging. Onze partij, one.brussels-sp.a, wil net een beweging worden. Omdat wij beseften dat een politieke partij veel breder moet gaan. We moeten veel mensen betrekken en er op die manier voor zorgen dat de kloof tussen de burgers en de politiek wordt gedicht. Ik erken ook zeker en vast wat mevrouw Bianca Debaets zegt. Wij zijn zeer vaak in contact met Brusselaars, met elk ons netwerk en we proberen dat wekelijks in de Raad binnen te brengen via onze vragen enz... Ik

denk dat de uitdaging van het dialoogrecht erin bestaat om buiten onze eigen netwerken te treden en ervoor te zorgen dat die drempel om vragen in te dienen heel laag is. Het is heel goed dat er nu nog maar 300 handtekeningen nodig zijn.

Ik ben heel verheugd dat 16-jarigen al een stem krijgen, want op die leeftijd hebben jongeren al heel veel interessante voorstellen. Ze kunnen al heel goed analyseren wat er zou kunnen veranderen in onze stad op het vlak van cultuur, jeugd, sport, onderwijs en welzijn. Het is dus heel fijn dat dat nu op deze manier mogelijk is.

Het dialoogrecht zit in een traject waar 3 dingen belangrijk zijn. In de overlegcommissies, waarvan we nog werk zullen maken, zoals in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement, zullen de burgers echt mee in de commissie kunnen overleggen en input krijgen, en zullen we samen beslissingen nemen.

Het 3de is voor mij ook heel belangrijk, namelijk de wil van de Raad om als VGC naar buiten te treden. We hebben het “*VGC op het terrein*” of “*RVG on tour*” genoemd. Ik hoop dat we daar heel snel werk van kunnen maken. Dit heeft ook een directe link met het dialoogrecht. We kunnen op het terrein in de lokale dienstencentra of jeugdhuizen, of op plekken waarvan we minder goed weten dat ze bestaan, rechtstreeks met mensen in gesprek gaan. We kunnen hen duidelijk maken dat ze echt voorstellen kunnen doen, die we met hen in de Raad bespreken en waarvan we dan werk maken. Het is heel fijn dat de participatie veel meer wordt verankerd in de Raad. We kijken uit naar de 1ste vragen en naar het vervolg van het hele traject.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Wij zijn ook enthousiast hierover, namelijk over het element van participatie in de Raad van de VGC. We denken dat het een goed idee is om mensen directe toegang te geven tot die politieke *tools* en om ervoor te zorgen dat burgers op die manier gemakkelijker de weg kunnen vinden naar de politieke besluitvorming. Niet iedereen vindt de weg daarnaartoe vandaag. Niet iedereen komt ons tegen – zeker vandaag niet – in cafés of op publieke evenementen. Het is in die zin een positieve stap vooruit dat het dialoogrecht er komt. We steunen dat dan ook van harte.

Tegelijkertijd is het belangrijk te melden dat dit voor ons een 1ste stap is. Ik ben het niet altijd eens met het raadslid van Vlaams Belang, maar in dit geval heeft hij gelijk als hij zegt dat niet iedereen hierdoor betrokken zal worden. Er zijn veel mensen die ook op deze manieren nog niet per se de weg naar de besluitvorming zullen vinden. We zijn het eens over die analyse.

We zijn het daarom nog niet per se eens over de manier waarop het anders kan. Hij stelt een referendum voor. Dat is een manier die kan werken als er voldoende informatie is en als de polarisatie eruit wordt gehaald. We zullen in die zin ook een voorstel van ordonnantie indienen bij het Brussels Hoofdstedelijk Parlement, want de Zesde Staatshervorming laat dat toe, maar dat is een ander verhaal.

Ik ben het er ook niet mee eens dat er geen enkel taboe zou kunnen zijn op het vlak van burgerparticipatie. Ik denk dat dat allicht ook de reden was waarom we die non-discriminatie en die expliciete vermelding daarnaar in het Reglement van Orde hebben opgenomen.

Wij pleiten voor een democratie die participatief is op een manier die inclusief en op overleg gebaseerd is, waarbij er uiteindelijk een effectieve impact is op het beleid. Daarom steunen

we in eerste instantie dit voorstel en kijken we vooral ook uit naar de volgende stap, dus naar het werk van de werkgroep van de Raad die over de participatie nadenkt. Bij de volgende stap moeten volgens ons mensen echt kunnen overleggen, in al hun diversiteit ideeën op tafel kunnen leggen, van ideeën kunnen veranderen en met elkaar kunnen nadenken over wat het beste is voor iedereen samen. Dat overleg moet ook een effectieve impact hebben op het beleid, zodat dat niet vrijblijvend blijft. Dat is voor ons belangrijk om de kloof met de burgers te dichten. Het vertrouwen van de burgers in de politiek staat op een zeer laag pitje. De enige manier om daar iets aan te doen, is radicaal te zeggen dat wij als politici het vertrouwen geven aan de burgers. Dat is dan ook de 1ste stap die we vandaag zetten, waarvoor we ons volop engageren. Voor ons kan het verder gaan, en dan vooral met een overlegdemocratie. We steunen dit voorstel dus zeker en we kijken uit naar de toekomst.

De voorzitter: Ik wil u bedanken, omdat u op uw hand de 4 punten tegen pesten hebt. Ik ben er zeer gevoelig voor, want ik ben als kind vaak gepest. Ik ben blij dat u ons eraan herinnert dat het de Vlaamse Week tegen Pesten is.

De heer Jan Busselen (PVDA): Wij zijn ook verheugd over een aantal punten, die een vooruitgang zijn, zoals het feit dat mensen vanaf 16 jaar mee kunnen doen. Met 300 handtekeningen wordt de drempel verlaagd om een vraag in te dienen en te bespreken, waardoor de mogelijkheid tot participatie verhoogt. Maar zoals verschillende sprekers hebben aangehaald, is er een kloof tussen de burgers en de politiek. Burgers kunnen om de 5 jaar stemmen. Er bestaan al een aantal *tools*, zoals het interpellatierecht, ook op gemeentelijk vlak. Toch is die kloof er. Ik denk dat je die ook kunt overbruggen door mensen op verschillende niveaus mee beslissingsrecht te geven. Dat missen we een beetje in dit voorstel. Maar met dit voorstel gaat het de goede kant op. Deze weg zou verder moeten worden bewandeld en wij zouden ervoor moeten zorgen dat burgers niet alleen kunnen participeren, maar ook mee kunnen beslissen.

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-sp.a): Ik ben blij dat de 3 collegeleden aanwezig zijn, omdat zij niet verplicht waren de hele debatten te volgen.

Onze democratie is nooit af. Ik ben zeer blij dat we hier vandaag een steentje kunnen bijdragen om de stem van de burger luider te laten klinken. Met het dialoogrecht kunnen burgers hun vragen, zorgen en voorstellen kenbaar maken aan de Raad. Met 300 handtekeningen geven we hun het recht om in deze zaal het woord te nemen. Ik geloof dat we zo het beleid kunnen versterken.

Soms zijn burgers de beste experts, zeker op terreinen waar de VGC actief is. Ouders, leerkrachten en jongeren kennen de realiteit binnen de schoolmuren. Alleenstaande ouders weten hoe cruciaal kinderopvang kan zijn. Senioren hebben genoeg ideeën over hoe ze actief willen blijven. Jongeren weten zelf waardoor ze geïnspireerd geraken.

Brusselaars stellen zich vragen bij het waarom van sommige regels of denken zelf aan manieren hoe ze beter kunnen. Burgers zijn de eersten om nieuwe problemen, uitdagingen en kansen in onze maatschappij op te pikken. Het is dan ook logisch om hun hier het woord te geven.

Ik wil jullie ook allemaal bedanken voor de discussie in commissie. Iedereen wou meewerken aan oplossingen. Uiteindelijk hebben wij een voorstel dat in commissie over de grenzen van

de meerderheid en de oppositie heen werd goedgekeurd. Ik dank ook de Diensten voor het vele denk- en schrijfwerk.

Het werk is niet gedaan. De volgende maanden zullen we met de werkgroep bekijken hoe we de democratie in het kleinste parlement van het land kunnen blijven vernieuwen. We hebben hier een kinderparlement, een jongerenparlement. We hadden ook onder het voorzitterschap van mevrouw Carla Dejonghe heel veel ouderen op bezoek, heel veel leerkrachten, heel veel studenten. Het werk is nog niet af. We bouwen gewoon verder. Ik wil echt alle collega's bedanken, maar ook in het bijzonder mevrouw Lotte Stoops, die een goede motor was voor dit project. Het is een werk van de oppositie en de meerderheid, en vandaag zien we het resultaat. Ik dank u allemaal.

Stemmingen

Het voorstel tot wijziging van de artikelen 63 en 64 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 16 stemmen voor bij 1 onthouding.

Het gewijzigde Reglement van Orde wordt in zijn geheel aangenomen met 16 stemmen voor bij 1 onthouding.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Pepijn Kennis, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Heeft zich onthouden: Dominiek Lootens-Stael

De voorzitter: Het aldus goedgekeurde Reglement van Orde treedt onmiddellijk in werking.

SAMENGEVOEGDE VRAAG OM UITLEG EN VRAAG (R.v.O., art. 58 en 59)

Jong zijn in tijden van Corona

De verstrengde regels voor de buitenschoolse activiteiten voor kinderen en jongeren

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Mijn vraag gaat over jongeren in deze moeilijke Coronaperiode. Onze fractie steunt de start van de Week tegen Pesten. Pesten laat permanente littekens na bij kinderen, jongeren en ouderen. Het is niet omdat kinderen elkaar minder vaak zien, dat pesten minder erg wordt. Op sociale media kan men zich anoniem achter een computer verstoppen en doen waar men zin in heeft. Door te pesten via sociale media, helpt men het leven van kinderen om zeep. Bedankt dus om het logo tegen pesten mee uit te dragen.

De laatste weken komen er meer oproepen van jongeren om rekening te houden met hun situatie bij het treffen van bijkomende veiligheidsmaatregelen in het kader van de Coronacrisis. Die oproepen hebben er natuurlijk niet toe bijgedragen dat de jongeren zich beter gaan voelen. Het is geen evidente periode voor onze jongeren. De zorgeloosheid is enigszins verloren gegaan en maakte plaats voor angst, stress en paniekaanvallen.

Vanuit het beleid wordt verwacht dat men met concrete acties komt en oplossingen aanreikt om jongeren terug perspectief te geven. Dat is niet evident. Er moet meer aandacht worden geschonken aan jongeren. Ik ben daarom zeer blij met de projectoproep 'Jong zijn in tijden van Corona', waarbij de VGC creatieve en ludieke projecten ondersteunt die inzetten op het welbevinden en het correct informeren van Brusselse jongeren. De aanvraag voor dergelijke projectoproepen moest ten laatste op 1 februari 2021 worden ingediend. Intussen besliste de federale overheid op 26 januari 2021 dat 12-plussers eindelijk terug buiten mogen sporten. Mijn 2 dochters zijn daar zeer blij om.

Ik heb enkele vragen over de projectoproepen. Hoeveel aanvragen heeft het collegelid ontvangen? Over wat voor soort projecten gaat het? Wanneer gaan de projecten van start?

Heeft het collegelid aanvragen geweigerd en op basis van welke criteria gebeurde dat?

Terwijl ik bezig was met deze vraag nam de federale overheid haar beslissing over 12-plussers. De VGC biedt verschillende activiteiten aan voor deze doelgroep. Hoe gaat de VGC deze maatregel over buitenactiviteiten in Brussel implementeren? Hoe gaat de VGC ervoor zorgen dat de binnenactiviteiten nu ook buiten kunnen worden georganiseerd, om zoveel mogelijk 12-plussers te kunnen laten genieten van sociaal contact in kleine groepen?

Is de VGC voorbereid op deze beslissing? Kunnen we de publieke ruimte hiervoor gebruiken en ermee aan de slag gaan?

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Mijn tussenkomst ligt in lijn met de voorgaande vragen. Ik wil nog even verwijzen naar het gesprek dat wij en enkele andere collega's een paar weken geleden hadden met scholieren uit het middelbaar onderwijs. Ik denk dat dit een zeer leerrijke ervaring was. Hierover had ik een vraag gesteld aan collegelid Pascal Smet. Zonder de eer te willen claimen, denk ik dat dit misschien heeft geleid tot de acties die nu worden ontplooid voor leerlingen van de middelbare school. Er wordt een nieuw aanbod ontwikkeld.

Ik verwijs naar een actie van enkele studenten, die aangeven dat het zeer moeilijke tijden zijn. Er is weinig perspectief voor jongeren. De dagelijkse studieverplichtingen gaan onverminderd door, wat voor veel druk en stress zorgt. Voor hen kunnen we misschien meer proberen te doen?

Mijn vraag gaat in de eerste plaats over jeugd en sport. De bevoegde ministers hebben eind januari 2021 beslist een aantal verstrengingen door te voeren voor activiteiten met kinderen jonger dan 12 jaar. Kinderen moeten 1 activiteit per week kiezen. Ze kunnen meerdere activiteiten, zoals balletles, muziekles of een jeugdbeweging, niet combineren. Die activiteit kunnen ze zowel binnen als buiten beoefenen, maar liefst zoveel mogelijk buiten. Er moeten bubbels van niet meer dan 10 deelnemers worden gehandhaafd.

Voor kinderen van 12 tot 18 jaar geldt eveneens de regel van 1 activiteit per week, maar die kan enkel buiten worden beoefend. Hieraan mogen maximaal 10 kinderen deelnemen.

Er zou een uitzondering zijn voor de kampen in de krokusvakantie. Voor die kampen zijn groepen toegelaten tot 25 deelnemers. Dit is een halvering ten opzichte van vorige zomer, toen groepen tot 50 kinderen werden toegestaan. Als het gaat over kampen die over een aantal

dagen verspreid zijn, dan gaat het telkens over dezelfde contactbubbel van maximaal 25 personen.

Bij het schrijven van deze vraag moest het voorstel nog worden voorgelegd aan het Overlegcomité. Dat is intussen gebeurd.

Heeft de VGC de *stakeholders* samengebracht om de verstrengde maatregelen op te volgen en een vinger aan de pols te houden? Wat zijn de gevolgen van de verstrengde maatregelen voor de organisaties, de kinderen en de jongeren?

Veel Brusselse organisaties organiseren buitenschoolse activiteiten of kampen tijdens schoolvakanties voor kinderen en jongeren. In welke mate ondersteunt de VGC die verenigingen in het kader van de verstrengde regels?

De krokusvakantie wordt niet verlengd. Dat betekent dat het sportief vakantieaanbod van de VGC en het aanbod in verschillende gemeenschapscentra niet kan worden verlengd. Daarnaast kan de halvering van de kampgroepen en de kleinere bubbels ervoor zorgen dat organisatoren helaas niet voor elk kind een plaats kunnen garanderen. Hoe kan de VGC helpen om elk kind een plaats te geven in een buitenschoolse activiteit of kamp?

Via het platform *Connecting Brussels* wil de VGC ook voor jongeren kleinschalige acties faciliteren om zo een steentje bij te dragen tegen eenzaamheid en sociaal isolement. Eind november 2020 verklaarde het collegelid dat, en ik citeer, “*er een nieuwe projectoproep komt om via kleine acties andere Brusselaars te ondersteunen, flankerend aan het platform Connecting Brussels*”. Is die projectoproep ondertussen gelanceerd? Hoeveel middelen worden daarvoor vrijgemaakt? Komen die middelen uit de reservefondsen?

Collegelid Pascal Smet: Ik zal eerst de vragen van mevrouw Khadija Zamouri beantwoorden.

Samen met de collegevoorzitter lanceerde ik een projectoproep, waarnaar mevrouw Khadija Zamouri verwees. Tot op 1 februari 2021, de deadline, ontving de Administratie 23 projectaanvragen. De projecten dienen in te spelen op de actuele noden van Brusselse jongeren in tijden van Corona, via communicatie of methodieken op jongerenmaat. Het betreft projecten die jongeren moeten versterken in hun persoonlijke ontwikkeling en hun welbevinden. De projecten moeten bruggen maken tussen het netwerk van Cultuur, Jeugd en Sport en, waar nodig, hulpverlenende partners.

Jongeren konden zelf een project indienen. Vaak zien zij via kunst, cultuur en sport manieren om informatie te delen of om onderwerpen bespreekbaar te maken.

Het type project dat werd aangevraagd varieert. Het betreft onder meer communicatie naar jongeren van een aanbod aan roeiactiviteiten, een kritisch teken- en schrijfatelier voor tieners, een artistiek *mindfulness*-project, artistiek-expressieve rapworkshops voor secundaire scholen, vrijetijdsactiviteiten voor jongeren in Brusselse jeugdhulpvoorzieningen in de tuinen van deze voorzieningen, ‘lockdownverhalen in *virtual reality*’ en een openhuisfestival met muziek. Verder betreffen de projecten praatcafés, activiteiten rond veerkracht, gezonde beweeghalftuurtjes, een ‘*Unplugged*’ stilteruimte, waar jongeren actief worden ontprikkeld van bv. digitale aandachtstrekkers, en een bijhorende podcast over de kracht van stilte.

Ik hoop dat deze projecten zo snel mogelijk van start gaan. Dat was in elk geval onze bedoeling. Het reglement stelt dat de projecten ten laatste 1 maand na de toewijzing van de subsidie worden opgestart. De projecten kunnen lopen tot eind dit jaar.

De deadline viel op 1 februari 2021. Aangezien we vandaag pas 5 februari 2021 zijn, heeft de beoordeling van de projecten nog niet plaatsgevonden. De VGC werkt vaak zeer snel, maar een beoordeling van alle projecten op 4 dagen is natuurlijk niet mogelijk. De Administratie – een samenwerking tussen de directies Cultuur, Jeugd en Sport en Welzijn, Gezondheid en Gezin – is hier momenteel mee bezig. Ze doet dat op basis van enkele criteria, zoals de doelstelling van het project zoals bepaald in het reglement, de mate waarin het initiatief bruggen bouwt met relevante partners, een actieve betrokkenheid en participatie van jongeren en het gebruikmaken van bestaande informatie en methodieken.

De collegevoorzitter en ik zullen de projectsubsidies zo snel mogelijk toekennen. De maximumsubsidie per project bedraagt 5.000 euro. In totaal trekken we voor deze projectoproep een budget uit van 50.000 euro.

Mevrouw Khadija Zamouri en de heer Mathias Vanden Borre vroegen hoe de VGC de beslissing van de federale regering zal implementeren. In 2020 heeft de Administratie van de VGC geleerd om snel te schakelen. Dit jaar doet ze dat opnieuw. Het voorstel voor een aanpassing van de maatregelen werd bekendgemaakt na overleg tussen de 3 Gemeenschappen op dinsdag 26 januari 2021. De VGC was daar voor alle duidelijkheid niet bij betrokken, en ik vraag ook niet om op die vergaderingen aanwezig te zijn. Er zitten voldoende mensen rond de tafel, maar ik wil wel opmerken dat we vooraf beter geconsulteerd kunnen worden. Dit voorstel werd bekrachtigd op donderdag 28 januari 2021 en gepubliceerd op vrijdag 29 januari 2021.

Zoals ik daarnet zei, is de VGC geen rechtstreeks betrokken partij bij deze voorstellen. Indien de VGC rond de tafel zit, zou men bij wijze van spreken ook Stad Antwerpen moeten uitnodigen. Men moet het niet ingewikkelder maken dan het is. Ik vind het wel belangrijk dat we vooraf door de bevoegde minister worden geraadpleegd, wat helaas in dit geval niet gebeurde. We merken dan spijtig genoeg bij het communiceren van de maatregelen dat er minder rekening wordt gehouden met de grootstedelijke context.

Het is niet altijd duidelijk of die grootstedelijke maatregelen nu een Antwerpse dan wel een Brusselse context betreffen. Het gaat niet over de maatregelen zelf maar vaak over de communicatie errond of het kaderen ervan in een grootstedelijke context. Ik denk aan de open brief van mevrouw Elke Roex die jullie waarschijnlijk ook hebben gelezen, waarin staat dat een welbepaald aantal jongeren in het kader van een jeugdbeweging sommige activiteiten mogen uitoefenen maar dat eenzelfde aantal niet samen in de stad mag *skaten*. Dat krijg je moeilijk uitgelegd. De Gemeenschapsministers zouden dergelijke insteken beter moeten meenemen.

Ik vind het dan ook jammer dat de Vlaamse minister van Jeugd daarover niet met de VGC heeft overlegd. In dit geval kon de VGC zeker als een waardevol informatiekanaal functioneren. De VGC speelt immers een zeer belangrijke rol als doorgever van informatie naar de *stakeholders* en verspreidt nieuws via sociale media, nieuwsbrieven en verschillende websites. Onze Administratie wordt eveneens als een zeer betrouwbare partner ervaren. Ook in de toekomst blijven we daar garant voor staan. De dialoog met de cultuur-, jeugd- en

sportcentra wordt permanent gaande gehouden. Dat weten en horen jullie. Zo houden we de vinger aan de pols. Dat bewijst trouwens het overleg dat we vorige woensdag hebben gehouden.

Voor de krokusvakantie heeft de VGC haar aanbod via het sport- en jeugdcentrum aangepast. De bubbels van 50 worden gehalveerd en de bubbels mogen ook onderling niet met elkaar in contact komen. Er wordt op toegekeken dat er voor elk kind dat voor de krokusvakantie was ingeschreven ook daadwerkelijk plaats is. Daar waar het nodig mocht blijken, worden extra begeleiders en lesgevers ingeschakeld en wordt er in extra buitenactiviteiten voorzien.

Op de vraag van mevrouw Khadija Zamouri of er ook voldoende ruimte beschikbaar is om *indooractiviteiten outdoor* te laten plaatsvinden, kan ik stellen dat daarover eerst met de gemeenten moet worden overlegd. Als er echter in een gemeente problemen zouden opduiken, zal de VGC eerst administratief optreden. Indien dat geen oplossing biedt, wordt politiek opgetreden en zal ik de bevoegde burgemeester of schepen contacteren.

Voor het platform *Open Collective Brussels* hebben we een projectoproep gelanceerd die op 26 november 2020 werd goedgekeurd. De oproep is niet impliciet of exclusief naar de doelgroep jongeren gericht. Projecten kunnen tot 30 juni 2021 en tot 4 weken voor het initiatief worden ingediend. Het maximumbedrag is 5.000 euro. Het gaat erom ontmoeting, dialoog, solidariteit, herkenbaarheid en verbondenheid te stimuleren, het sociale isolement en eenzaamheid tegen te gaan en het taboe te doorbreken. Dat is het grote uitgangspunt. Beide oproepen worden samengebond. Vanuit de VGC doen we wat we kunnen, zeker ook dankzij de goede werking van de VGC-Administratie. Ook intern slaan we bruggen met Welzijn en met de collegevoorzitter om ervoor te zorgen dat die aspecten worden meegenomen.

We hopen dat de vaccinatie de komende maanden kan worden uitgerold zoals ze is gepland, zodat we voor de zomer de meest kwetsbare groepen hebben beschermd. Dan kan het leven weer zijn weg vinden. Het gaat er uiteindelijk om dat de meest kwetsbaren niet in ziekenhuizen terechtkomen en overlijden.

Als samenleving moeten we uit deze crisis, die zeker niet de laatste zal zijn, lessen leren en mensen voorbereiden dat er zich nog andere virussen, zelfs dodelijkere, kunnen manifesteren. Daarmee willen we niemand schrik aanjagen, maar een samenleving moet weerbaar zijn. We moeten ook op negatieve aspecten voorbereid zijn. We vergeten dat de laatste 40 jaar eerder zorgeloos zijn verlopen. Natuurlijk waren er ook problemen en gold dat welbevinden zeker niet voor iedereen. Ik spreek in de eerste plaats over West-Europa. In andere delen van de wereld was de situatie helemaal niet zo rooskleurig. Daar kunnen we samen allicht ook nog eens over reflecteren. De vraag is hoe we jongeren maar ook ouderen weerbaarder kunnen maken teneinde beter met tegenslagen om te gaan. Dat zal zeker nodig blijken want dat aspect is de afgelopen decennia wat uit het oog verloren.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Het resultaat loont, 23 projectaanvragen zijn op korte tijd ingediend. Goed gewerkt dus. Ik zou niet wachten tot er meer binnenlopen. Ik zou zeggen: “*Laat u gaan.*” Ik heb de indruk dat de projecten die u hebt opgesomd, vooral kalmerende en rustgevende projecten zijn. Hebt u daar een lijst van die we kunnen inzien? Of kunt u ons de lijst doormailen? Dat zou zeker interessant zijn.

Ik ben ook tevreden dat waar het kan, de bubbels worden gehalveerd en er verder ook maatregelen worden getroffen. Zoals u aangaf, is dat ook voor de toekomst belangrijk. Het zal inderdaad niet de laatste keer zijn dat we in een dergelijke situatie zullen terechtkomen. Net zoals dat met het telewerken is gebeurd, moeten we onze manier van denken met het oog op de toekomst aanpassen en moeten we uit deze pandemie lessen trekken. Alleen zo behoeden we onze kinderen en worden zij er niet de dupe van. Mijn zoon wordt 26 en vraagt me wanneer hij 25 is geweest. We zouden er met zijn allen allemaal een jaar bij moeten krijgen, vindt hij. Jongeren hebben echt het gevoel dat er een jaar uit hun leven is gestolen. En dat moet ons toch dieper doen nadenken.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik heb vragen bij sommige aspecten van uw antwoord. Een 1ste punt is de rol van de Vlaamse minister van Jeugd. Het ziet ernaar uit dat de minister zeer communicatief wil zijn, maar blijkbaar niet ten aanzien van u. En dat is toch opmerkelijk.

Normaliter zou hij aan de vergaderingen van het College moeten deelnemen. Daar is dan toch iets misgelopen. Misschien moet aan Vlaams minister Benjamin Dalle worden duidelijk gemaakt dat hij in de toekomst zijn rol actiever moet opnemen. Het is toch een duidelijke vingerwijzing.

Een 2de aspect betreft de krokusvakantie. U stelt terecht dat de gemeenten hun rol moeten spelen. Ik ben blij dat u dat zegt. Kunnen we op dit moment vaststellen dat het aantal activiteiten voor jongeren en jeugdkampen nu ongeveer op het niveau zit van voor de Coronacrisis? Of heeft Corona een zware impact gehad en nemen nu minder jongeren deel aan jeugdkampen? Dat zou bijzonder jammer zijn omdat het nu precies het moment is om te ontsnappen en zich met leeftijdsgenoten uit te leven. Hebt u zicht op de impact van Corona op het aantal deelnemers aan sportkampen en activiteiten?

Een laatste aspect betreft organisaties en initiatieven zoals 'Elector' voor studenten. Ik raad u aan toch contact te nemen met sommige van deze initiatieven. Er zitten vaak studenten achter en het lijkt me interessant te horen wat zij te zeggen hebben, wat voor ideeën ze erop nahouden en wat hun bedoeling is met deze initiatieven. Hen aan het woord laten en hen uitnodigen voor een gesprek lijkt me zinvol.

Collegelid Pascal Smet: De cijfers zullen we na de krokusvakantie in ons bezit hebben. Dan kunnen we ze met de cijfers van vorig jaar vergelijken en u bezorgen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik had ook heel graag een lijst gekregen van de projecten die zijn binnengekomen.

Collegelid Pascal Smet: Ik heb gezegd in de *chat* dat we de lijst op de website zullen zetten.

- *Het incident is gesloten.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Op verzoek van de heer Juan Benjumea Moreno wordt zijn vraag aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, over de detachering van ambtenaren naar de vaccinatiecentra, omgezet in een schriftelijke vraag.

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 60)

De statutarisering van het personeel van de VGC

De heer Jan Busselen (PVDA): Maandag 1 februari 2021 ontvingen we allemaal een bericht van het gemeenschappelijk vakbondsfront. Ze maken zich terecht ongerust want op het bijzonder Overlegcomité van 13 januari 2021 waar de vertegenwoordigers van de 3 vakbonden aanwezig waren, heeft de vertegenwoordiger van de werkgevers gecommuniceerd dat het statutair kader uitdovend zou worden. Iedereen die nu statutair benoemd is, zal dat tot op het einde van de loopbaan ook blijven, maar alle nieuwe aanwervingen zullen contractuelen zijn. Bovendien wordt aan alle contractuelen die nu in dienst zijn de mogelijkheid ontnomen om statutair te worden.

Mijn kritiek tijdens de laatste begrotingsbespreking blijkt dan ook gegrond. De lage graad van statutarisering van het personeel van de VGC is een triest feit en staat zelfs onder druk. In het bericht van het algemeen vakbondsfront aan alle raadsleden kunnen we lezen dat 73 % van de VGC-werknemers in 1995 statutairen waren. Nu is de verhouding omgekeerd. De reden daarvoor is dat een contractuele werknemer goedkoper en flexibeler is dan statutairen. Ze krijgen minder pensioen voor hetzelfde aantal jaren dienst, minder ziekteuitkering voor dezelfde ziekte en minder werkzekerheid in even onzekere tijden.

Maar blijkbaar is dat nog niet genoeg. Want wat u met een hand geeft, de 2de pensioenpijler voor contractuelen, die nu vaak een minimumpensioen hebben tot net aan de armoederisicogrens, neemt u met de andere hand weer weg. Statutaire contracten laat u uitdoven zonder ruimte over te laten voor sociaal overleg. Nochtans lees ik deze brief en oproep van de vakbonden als een uitgestoken hand. Het voorstel om de 2e pijler voor contractuelen te koppelen aan de mogelijkheid om statutarisering te behouden, is niet alleen redelijk maar ook realistisch.

Bevestigt het collegelid wat het gemeenschappelijk vakbondsfront schrijft in het bovenvermelde bericht en zal hij de mogelijkheid om VGC-personeel aan te werven op statutaire basis blokkeren? Zal hij de huidige contractuelen verhinderen om nog langer statutair te worden?

Het vakbondsfront doet ook een voorstel om alsnog met de statutarisering van de meest kwetsbare groepen te beginnen, zoals de ex-nepstatuten, niveaus D of de 50-plussers. Hoe staat het collegelid hier tegenover?

Het vakbondsfront beweert dat een algemene statutarisering de VGC niet eens zoveel meer zou kosten dan een veralgemeend systeem van contractuelen, terwijl dat voor het personeel in kwestie een wereld van verschil zou maken. Is deze stelling al eens onderzocht? Hoeveel meer zou dat kosten?

Wij stellen vast dat het debat ten gronde over het ambtenarenstatuut eigenlijk nog niet werd gevoerd in de Raad, terwijl dat toch een belangrijke discussie is.

Collegelid Sven Gatz: Het College heeft inderdaad beslist om statutaire invullingen van de functies bij de Administratie principieel uit te doen., uiteraard met behoud van alle rechten van de huidige statutaire personeelsleden. Voor het onderwijzend personeel blijft de rechtspositieregeling bepaald door de Vlaamse overheid gelden.

Momenteel is 72 % van de VGC-personeelsleden contractueel aangeworven, waaronder 169 gesubsidieerde contractuelen in samenwerking met Actiris. De contractuele invulling van functies wordt daarom als uitgangspunt genomen, temeer omdat de contractuele personeelsleden bij langdurige afwezigheid vervangen kunnen worden zonder meerkosten, gekoppeld aan de invoering van de 2de pensioenpijler. Vervanging wordt onderschat in het openbaar ambt. Het is een belangrijke hefboom om de werkdruk binnen de verschillende Diensten niet te laten exploderen en dat is nu eenmaal veel moeilijker bij statutaire personeelsleden.

Als alle functies principieel contractueel worden ingevuld, zorgt dat voor meer coherentie en eenduidigheid. De VGC huldigt al jaren het principe om haar categorieën van personeelsleden zo veel mogelijk gelijk te behandelen, zeker wat hun rechtspositie betreft. Dit principe werd de voorbije jaren door mijn voorganger gaandeweg concreet gemaakt via de loopbaanopbouw, de verloning en de evaluatieprocedure. Hierdoor is de aanvankelijke noodzaak voor het ambtenarenstatuut – met name het personeelslid beschermen en werkzekerheid bieden – toch wel achterhaald, omdat wij al een heel grote gelijkschakeling tussen beide categorieën hebben, behalve dan de pensioenpijler, waar we nu een antwoord op zullen bieden.

Het is de bedoeling dat alle functies voortaan vacant verklaard worden als contractuele functies, uitgezonderd de ambten van het onderwijzend personeel. De contractuele personeelsleden hebben dezelfde loopbaanmogelijkheden als de statutaire personeelsleden op het vlak van bevordering, interne mobiliteit en motiverende loopbaanmogelijkheden.

De huidige statutaire personeelsleden behouden hun hoedanigheid van statutair personeelslid, ook als zij naar een andere functie zouden overstappen via interne mobiliteit of bevordering, tenzij die functie behoort tot een Entiteit die gefinancierd wordt met specifieke middelen. Die regeling bestaat nu ook al in de rechtspositieregeling van de VGC. Voor de huidige statutaire personeelsleden verandert er dus niets en 72 % van de personeelsleden ziet een significante verbetering met de 2de pensioenpijler, de jaarlijkse werkgeversbijdrage van 4 % extra op het brutoloon.

Wat het voorstel van het vakbondsfront over de meest kwetsbare groepen betreft, heeft de Administratie 169 personeelsleden in dienst in samenwerking met Actiris. We moeten opletten want de VGC zou de subsidiëring door Actiris verliezen als deze personeelsleden statutair zouden worden.

Wij hebben onderzocht wat de statutarisering van het personeel zou kosten. Het knelpunt is dat de VGC als enige overheid in België voor de financiering volledig afhankelijk is van dotaties en subsidies van hogere overheden en zelf geen belastinginkomsten kan genereren. Dat maakt ons financieel kwetsbaar. Een volledige statutarisering van het personeelsbestand zou een hypotheek leggen op onze budgettaire situatie. Wanneer men alles zou

statutatiseren, stijgt het verschil naarmate het niveau en de anciënniteit. De bruto loonkosten van een statutair personeelslid met 10 jaar anciënniteit liggen ruim 6.000 euro hoger dan de loonkosten van een contractueel personeelslid. Wanneer wij iedereen zouden willen statutariseren dan zou dat ons jaarlijks 3,5 miljoen euro meer kosten, waarmee we de goede werking van onze Administratie zouden hypothekeren. Zelfs als we een aantal zaken rond de responsabiliseringsbijdrage zouden aftrekken, dan komen we nog altijd op structurele meerkosten van 2 miljoen euro en dan heb ik nog niet eens rekening gehouden met de kostprijs van langdurige afweziging. Alles heeft een prijs. Wij proberen de best mogelijke omkadering aan ons personeel te geven.

De onderhandelingsprocedure is nog niet afgesloten. De deur is nog niet gesloten. We hebben de brief van de vakbonden ontvangen en gaan nu met hen praten. Ik wil zeker luisteren naar mogelijke alternatieven. Het zal zeker geen dovemansgesprek zijn. We zullen kijken wat er mogelijk is. De kaarten liggen op tafel. Als ik voorzichtig geweest ben tijdens de begrotingsbesprekingen in december 2020, dan was dat om het syndicaal overleg alle kansen te geven. Ik blijf dat doen en we zullen zien of er nog bijkomende vragen van de vakbonden positief beantwoord kunnen worden. Het fundamentele probleem is echter financieel van aard. Wij kunnen het huidige systeem niet betalen en dat zou het brede werkveld in alle sectoren van de VGC negatief beïnvloeden.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik vind het een klein beetje cynisch. De Raad wil in dialoog treden met de burger en het middenveld en de politiek dichterbij de burger brengen – het dialoogrecht is daar een voorbeeld van – maar in de praktijk zien we dat sommige beslissingen gewoon genomen worden. Er wordt gezegd dat discussie nog mogelijk is, maar ondertussen is de beslissing al wel genomen. Dat is toch cynisme ten top. De vakbonden zijn welkom aan de onderhandelingstafel, maar de beslissing is al wel genomen. Zo wordt het georganiseerde middenveld afgestoten, dat honderden mensen verenigt en constructieve voorstellen doet. Het collegelid geeft hen een ondergeschikte rol, hij beslist, maar ze mogen nadien nog wel eens zeggen wat ze denken. Dat is niet de manier om de burger of het middenveld dichterbij de politiek te brengen.

Het collegelid spreekt over meerkosten van 3,5 miljoen euro, maar we weten allemaal hoeveel miljoenen euro's wij uitgeven aan andere zaken, die ook belangrijk zijn, zoals de scholen. Als dit College afhankelijk is van andere overheden die niet genoeg middelen geven om te garanderen dat er genoeg scholen zijn of om de arbeids- en loonomstandigheden van werknemers te respecteren, dan moeten we dat aanklagen. Het College neemt dit nu aan alsof het om een natuurwet gaat. Respect voor werknemers kost geld. Het College krijgt daar onvoldoende geld voor, maar geeft wel tientallen miljoenen euro's uit aan de bouw van scholen. Dat is uiteraard goed, maar dan kan die 3,5 miljoen euro voor de werknemers ook vrijgemaakt worden. Dat gaat om politieke keuzes. Ik hoop dat mijn interventie het College en de Raad zal doen nadenken, zeker na de discussie en de stemming die we net gehad hebben over het dialoogrecht en de politiek dichterbij de mensen te brengen.

Collegelid Sven Gatz: Ik pik het niet – van geen enkel raadslid – dat ik als cynicus wordt weggezet. Als ik dat was, dan zou ik niet meer in de politiek zitten. Ik zoek naar concrete oplossingen. Ik neem van niemand iets af. De statutaire personeelsleden blijven volledig in hun statuut. De contractuele personeelsleden gaan erop vooruit. Ik blijf een opening zoeken om met de vakbonden andere zaken te bekijken. Voor mij is het debat nog niet gesloten.

Ik pik het ook niet dat de heer Jan Busselen nu doet alsof die dialoog geen zin zou hebben. Ik heb mijn werk gedaan. Er bestaan procedures binnen het syndicaal overleg. Ik ben op 17 november 2020 in open gesprek met iedereen gegaan om aan te geven wat voor mij het kader is, en dan pas begint het syndicaal overleg en dat loopt nog altijd. We hebben dat ook aan de vakbonden gezegd. We nemen akte van hun brief. Dat behoort ook tot de dialoog. Het syndicaal overleg is niet afgelopen. We gaan nu nog verder bekijken hoe we een en ander in de best mogelijke banen kunnen leiden.

De heer Jan Busselen denkt dat het geld tot in het oneindige beschikbaar is en dat we alles kunnen doen, maar dat kan uiteraard niet. Ik bezit niet de luxe om mijn mening te kunnen uiten en daar verder geen conclusies aan te moeten koppelen, ik moet besturen.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik heb de beslissing van het collegelid cynisch genoemd en niet het collegelid als politicus. Hij zegt dat hij niets afneemt, maar hij neemt wel degelijk als bestuurder de keuze om de voordelen van het statutair niveau af te nemen van de werknemers van de toekomst. Ik heb niet gezegd dat het collegelid een cynicus is, maar ik vind het wel een cynische beslissing. Ik hoop dat het collegelid in het overleg toch nog een opening laat voor de verdere statutarisering en voor het respect voor de arbeidsomstandigheden van de werknemers van de VGC.

- Het incident is gesloten.

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

Het tariefbeleid van de speelpleinen van de VGC

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Iedereen is al lang overtuigd van het nut van de speelpleinwerking. De VGC-speelpleinen zorgen voor onvergetelijke vakanties voor Brusselse ketjes, maar ze zorgen er ook voor dat anderstalige kinderen op een speelse manier in contact komen met het Nederlands.

Als ik de collegebesluiten van vorig jaar en dit jaar goed bekijk, dan zie ik dat er toch wel aanzienlijke prijsstijgingen zijn. Wat mij zeer sterk verwonderde, is dat zelfs tijdens deze gezondheidscrisis – die heel veel mensen financieel treft door dreigende faillissementen of werkloosheid – de tariefverhoging behouden blijft.

Mensen zitten in technische werkloosheid, ze hebben loon moeten inleveren, ze vrezen voor de toekomst. En zelfs in deze tijden verhoogt het College de tarieven. Collega's, ik weet niet of het u ontgaan was, maar ik vond het alvast een zeer vreemde maatregel. Bovendien gebeurt dat in een jaar waarin de collegevoorzitter extra Covid 19-middelen in fondsen heeft overgeboekt, in plaats van ze vast te leggen voor de zaken waarvoor ze eigenlijk bedoeld waren en extra te kunnen bijspringen waar de nood het hoogst is. Dat een College dat pretendeert sociaal te zijn, in zulke omstandigheden een verhoging doorvoert, begrijp ik niet.

Op basis van welke elementen besliste u om de verhoging door te voeren? U kunt nu wel schermen met het feit dat er in het verleden ook verhogingen zijn geweest, maar hier gaat het niet om zomaar een verhoging. Die van 2015 of 2016 was miniem, terwijl het in 2019 al over 10 % ging. De huidige verhoging treft sommige groepen met uitschieters tot 54 % en zelfs

nog hoger. Vanaf het 3de kind geldt immers al een verhoging van 36 % bovenop het tarief. Daardoor worden bovendien de grootste gezinnen – de gezinnen waarvan we weten dat ze het vaak financieel moeilijk hebben – nog eens extra hard getroffen.

Welke elementen nam u in overweging om, ondanks de moeilijke en financieel onzekere situatie waarin veel mensen zitten, toch een tariefverhoging door te voeren?

Het 1,5 miljoen euro extra budget van de Vlaamse Gemeenschap was zoals gezegd, bedoeld om specifiek Coronagerelateerd beleid te voeren. Het had dus perfect kunnen dienen om dit soort zaken op te vangen. Waarom hebt u dat geld niet gebruikt om bv. kortingen te verlenen bij speelpleinen? Waarom hebt u geen instrumenten uitgewerkt waarmee u de meest kwetsbare gezinnen deze forse verhoging had kunnen besparen?

Hebt u een raming van de geschatte extra inkomsten die de verhoging zal genereren? Waarvoor zullen de middelen ingezet worden?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik wil eerst en vooral duidelijk maken dat er in 2021 geen verhoging komt. In 2020 is er een verhoging geweest, maar niet van 50 tot 70% zoals geopperd werd. Ik geef u de cijfers die voorhanden zijn, maar ik wil allereerst benadrukken dat er ook nog altijd een kansentarief is. Mensen die in kansarmoede leven, kunnen nog altijd voor 7 euro per week hun kind naar de opvang laten gaan. De verhogingen gaan van 22 naar 25 euro per week voor een 1ste kind; voor een 2de en 3de kind gingen de bedragen van 16 naar 20 euro en van 11 naar 15 euro voor een week opvang. Die nieuwe tarieven zijn in 2020 doorgevoerd en blijven uiteraard ook in 2021 gelden.

We hebben vergeleken met speelpleinwerkingen in andere grote steden. De reguliere tarieven en de tarieven voor kansengroepen liggen in Brussel een stuk onder de deelnameprijzen van vergelijkbare initiatieven in grote steden in Vlaanderen. In die optiek wil ik toch een en ander kaderen.

Het raadslid vraagt ook wat we met de 1,5 miljoen euro extra budget van de Vlaamse Gemeenschap doen. Daarover hebben we het al een aantal keer gehad. Het sociale prijsbeleid van de Brusselse speelpleinwerking wordt gefinancierd vanuit de reguliere middelen. De ouderbijdrage voor deelname aan de VGC-speelpleinwerking wordt ook in 2021 beperkt gehouden. Daarnaast dient het prijsbeleid breder bekeken te worden dan enkel de prijszetting van de VGC. De meeste ziekenfondsen bieden immers een tussenkomst aan hun leden voor deelname aan speelpleinwerking. De maximale tussenkomst per dag is altijd lager dan de deelnameprijs aan de speelpleinwerking. In 2021 zullen ouders automatisch een document in hun *account* terugvinden waarmee ze bij hun ziekenfonds het ledenvoordeel kunnen claimen.

De uitgaven voor de speelpleinen geven ook recht op een belastingvermindering. Voor 2020 mogen ouders 13 euro per opvangdag en per kind jonger dan 14 jaar inbrengen als uitgaven.

Door de lage bijdrage is speelpleinwerking toegankelijk voor kwetsbare gezinnen. Speelpleinen werken als een hefboom tegen kansarmoede om verschillende redenen. Enerzijds, krijgen de kinderen dankzij kwaliteitsvolle opvang en een ruim aanbod van vrijetijdsactiviteiten tijdens de vakantie ontwikkelingskansen en wordt er aan hun taalvaardigheid gewerkt. Anderzijds, bieden speelpleinen ook groeikansen en ontwikkeling van hun competenties aan jonge Brusselaars uit kwetsbare gezinnen die als animator aan de

slag gaan. De komende jaren willen we daar nog meer op inzetten, door projecten rond taalstimulering op de speelpleinen en door de actieve rekrutering en vorming van Brusselse animatoren.

De ouderbijdrage wordt in 2021 dus niet verhoogd. De begrote inkomsten blijven dus zoals aangegeven in de begroting en worden dit jaar niet hoger ingeschat.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik ben niet bepaald onder de indruk van het antwoord, wel integendeel. Ik heb ook eventjes de berekening gemaakt. Een 1ste kind zou dit jaar – zoals ik zei: in volle Coronacrisis – 14 % extra kosten. Voor een 2de kind gaat het om een stijging van 26 % en vanaf het 3de kind betaal je 36 % extra. Grote gezinnen zullen dus het gelag betalen.

Over de tarieven van andere steden wil ik me niet uitspreken, maar ik weet wel dat de kansarmoede en kinderarmoede nergens groter zijn dan in Brussel. De Vlaamse Gemeenschap had middelen vrijgemaakt waarmee dat perfect had kunnen worden opgevangen.

Bovendien ontsnappen ook kinderen voor wie een verhoogde tegemoetkoming geldt, niet aan de maatregel. Ook gezinnen met een kind met recht op verhoogde tegemoetkoming betalen 17 % extra. Het resultaat laat zich raden: ouders die het financieel moeilijk hebben, die krap bij kas zitten, zullen hun kind niet meer naar de speelpleinwerking kunnen sturen, zeker als het om grote gezinnen gaat. Dat is zeer jammer. Ik hoor alle collega's hier zeggen hoe belangrijk vrije tijd wel niet is en dat we alles op alles moeten zetten om de kinderen in kwestie een zo normaal mogelijke jeugd te bezorgen. Wel, dat zal niet langer het geval zijn. Bovendien krijgen die kinderen niet langer de kans om op een leuke, speelse manier hun Nederlands te oefenen. Kortom, ik vind het een onbegrijpelijke zet van het College.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik herhaal dat er een tarief voor kansengroepen bestaat: 7 euro voor een week opvang voor je kinderen. Ik begrijp dat mevrouw Bianca Debaets dat bedrag te hoog vindt. Het is uiteraard haar volste recht om dat te vinden. Voor niet-kansengroepen hanteren we tarieven van 15 tot 25 euro voor een week aangename, kwaliteitsvolle kinderopvang. Volgens mij hoeft de VGC zich absoluut niet te schamen voor het prijsbeleid dat ze voert, al kunnen de meningen daarover natuurlijk verschillen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Mevrouw de collegevoorzitter, het is geen kwestie van een verschil van mening, het gaat hier om feiten: 36 % extra voor gezinnen met 3 of meer kinderen. 36 % extra!

- Het incident is gesloten.

Kindermishandeling

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Tijdens de bijzondere Covidcommissie in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement kregen we een uiteenzetting – collega Els Rochette was er ook bij – van de heer Jamil Araoud, de directeur-generaal van Brussel Preventie & Veiligheid (BPV), onder meer over intrafamiliaal geweld tijdens de lockdownperiode.

Uit de analyse van het Brussels Observatorium voor Preventie en Veiligheid (BOPV) blijkt in de politiestatistieken een duidelijke stijging van het aantal meldingen in de maand april 2020 tegenover dezelfde maand in 2019. Het voorbije halfjaar kreeg de hulplijn 1712, de professionele hulplijn voor vragen over geweld, misbruik en kindermishandeling, tot 60 % meer oproepen in vergelijking met het jaar daarvoor. Meer dan 40 % ging over psychisch geweld. Een bijkomend verontrustend element is dat 25 tot 50 % van de slachtoffers minderjarig is. Dat is een onwaarschijnlijk hoog percentage.

Mijn vraag heeft dan ook betrekking op die laatste groep, de minderjarigen. Voor nog te veel kinderen is hun thuis geen veilige plek. Dat zou niet mogen. De geldende veiligheidsmaatregelen, waarbij we steeds meer thuis zitten, hebben in bepaalde gezinnen een mentale en fysieke impact op de kinderen. Mijn vorige vraag, waarin ik opriep om kinderen zoveel mogelijk buiten te kunnen laten zijn, hield daar ook al verband mee. De kinderen voelen zich steeds meer geïsoleerd. Hun jonge leeftijd zorgt er ook voor dat de hulpvraag niet altijd even snel bij de bevoegde instanties terechtkomt.

In binnen- en buitenland zijn verschillende bewustmakingscampagnes opgezet om sneller hulpvragen van jongeren te detecteren. Maar in de huidige gezondheidscontext moeten, meer dan ooit, synergiën worden opgezet zodat jonge slachtoffers tijdig de nodige hulp kunnen krijgen.

Welke acties zijn er vanuit het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin ondernomen sinds het begin van de lockdown rond de problematiek van kindermishandeling?

Nam uw beleidsdomein deel aan bewustmakingscampagnes met andere overheden? Werden de handen in elkaar geslagen? Met welke partners werkt de VGC rond mentale en fysieke integriteit van kinderen?

Wordt de situatie vanuit het beleidsdomein gemonitord? Zo ja, welke evaluatie trekt u uit de ondernomen acties, hoe bescheiden die ook mogen zijn?

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-sp.a): Ik had graag vanuit de voorzittersstoel een korte reactie gegeven en zo mogelijk een bijkomende vraag gesteld. Ik vraag me namelijk af hoe wij zelf moeten reageren als we iets zien. De afgelopen maand ben ikzelf 3 keer tussenbeide gekomen, een keer in tram 51, een keer op de fiets onderweg naar huis, en nog een keer op een welbepaalde plaats. Drie keer wilde ik tussenbeide komen toen ik ouders hun kind zag mishandelen. Als het kind daarop begint te huilen en te roepen: “*Mama, mama, mama!*” of: “*Papa, papa!*” of: “*Stop, laat ons, meneer, ga weg!*” is het erg moeilijk om daartussen te komen. Je creëert een extra stress bij de jongere, die geen klap van de moeder wil, maar tegelijk ook niet aanvaardt dat een derde zich moeit. Zodra je tussenbeide komt, krijgt het kind paniek, het begint te roepen en te huilen. Daarmee vererger je de zaak soms. Het is niet evident. Je weet niet goed hoe je moet reageren. Het enige wat helpt, is de politie bellen en hopen dat er toevallig een patrouille in de buurt is, al zou dat ook de zaak weer kunnen verergeren. Tot hier, kort, mijn getuigenis.

Mevrouw Cielkje Van Achter (N-VA): Ook ik sluit me aan bij de zeer pertinente en terechte vraag van mevrouw Khadija Zamouri. Ik ben dan ook blij dat zij de kwestie naar voren schuift en ik ben heel benieuwd naar de antwoorden van de collegevoorzitter.

Het is een heel ernstige zaak, en we weten allemaal dat de Coronacrisis het intrafamiliale geweld en het geweld naar kinderen heeft verergerd. Het is ook goed te begrijpen: zo waren er in de 1ste lockdown families die helemaal niet meer buitenkwamen. Vanuit het beleid moeten we daar de nodige aandacht aan besteden.

Ik sluit me aan bij de goede vragen van mevrouw Khadija Zamouri. Daarnaast vraag ik me af of er partnerships lopen met de scholen, bv. voor situaties waarin ze signalen opvangen over of merken dat er mogelijks kindermishandeling aan de orde is. Voor het welzijn van onze kinderen is het ook heel belangrijk dat de scholen openblijven.

In de begroting van 2020-2021 is voor 150.000 euro een project rond intrafamiliaal geweld binnen het CAW Brussel opgenomen. Ik vind daar weinig over terug. Kan het collegelid dit toelichten? Loopt het project nog? Schenkt het specifieke aandacht aan geweld tegen kinderen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het thema kindermishandeling kwam hier het afgelopen jaar al een aantal keren aan bod. Dat is terecht. Organisaties en tussenpersonen maken zich immers veel zorgen. Verschillende *chat*- en hulplijnen voor jongeren kenden het afgelopen jaar een toename van het aantal gesprekken. In die gesprekken gaat het regelmatig over spanningen en moeilijkheden thuis. Sinds Corona zijn die spanningen vaak niet nieuw, maar ze lopen wel hoger op. Dat baart ons allemaal zorgen.

Sinds het begin van de lockdown werden vanuit het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin alvast 2 initiatieven ondersteund die gelinkt zijn aan deze problematiek. Een daarvan is het project waar mevrouw Cielkje Van Achter naar vroeg: het initiatief ‘Verhoogde inzet rond intrafamiliaal geweld’ van CAW Brussel voor 150.000 euro. Het project werd in november 2020 opgestart en loopt tot en met oktober 2022. Intrafamiliaal geweld heeft zowel betrekking op partnergeweld als op geweld tegen kinderen. Kindermishandeling maakt hier dus deel van uit.

Het CAW biedt vanuit haar basiswerking hulp aan slachtoffers en daders van geweld en misbruik. Bovendien werkt het CAW ook mee in de *backoffice* van de professionele hulplijn 1712, het nummer voor vragen over geweld, misbruik en kindermishandeling. Het CAW is daarom een vanzelfsprekende partner voor initiatieven die inzetten op de thematiek rond intrafamiliaal geweld.

Tijdens de looptijd van het project zal het CAW Brussel haar aanpak rond intrafamiliaal geweld versterken en verder bekendmaken. Het CAW zal op basis van de recente ervaringen de bestaande methodologische kaders en protocollen verder verfijnen. Hierbij wordt een klemtoon gelegd op een cultuursensitieve en meertalige aanpak. Het is ook de bedoeling om de hulpverleners binnen de deelwerkingen te versterken.

CAW Brussel stelt vast dat de interdisciplinaire samenwerking met andere instanties rond het thema sinds de Coronacrisis in een positieve stroomversnelling kwam. Het CAW grijpt deze opportuniteit nu aan om de samenwerkingen verder uit te bouwen en het eigen aanbod beter bekend te maken bij alle actoren en platformen, zoals scholen, welzijns- en gezondheidspartners, CLB en politie. Hierbij zullen concrete handvaten ter beschikking gesteld worden voor maatschappelijk werkers en intermediairen die een situatie van intrafamiliaal geweld vermoeden. Het CAW treedt op als casusregisseur bij situaties van

intrafamiliaal geweld. De doelstelling is natuurlijk om het geweld te stoppen en herhaling te voorkomen.

De heer Fouad Ahidar vroeg wat je kan doen wanneer je persoonlijk een getuige bent van of te maken krijgt met kindermishandeling. Ik heb in de *chat* een link met tips over partnergeweld geplaatst. Die tips zijn ook bruikbaar in andere situaties. Wie in zijn omgeving te maken krijgt met kindermishandeling, kan dus altijd het nummer 1712 bellen.

Het 2de project gaat over een onderzoek van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) naar kindermishandeling in Brussel tijdens Corona. Dat gaat over 15.000 euro. De VUB zal in samenwerking met het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling (VK) Brussel een wetenschappelijk onderzoek voeren naar de impact van het Coronavirus en de harde lockdown op kindermishandeling.

Inzake sensibiliseringscampagnes zette de VGC de bestaande hulpkanalen in de kijker. Zo werd er bv. informatie over WAT WAT en Awel opgenomen in de speelpakketten die in het voorjaar verdeeld werden bij kinderen en jongeren. Daarnaast werd via de verschillende communicatiekanalen van de VGC promotie gemaakt voor de hulplijnen.

Het VK Brussel blijft onze belangrijkste partner voor dit thema. Sinds 2002 ontvangt het VK Brussel een jaarlijkse subsidie van 50.000 euro die wordt ingezet om de werking sterker uit te bouwen op maat van de Brusselse noden. Het VK ontvangt uiteraard ook middelen van de Vlaamse overheid.

In 2020 zette het VK Brussel met middelen van de VGC specifiek in op sensibiliserings- en vormingsinitiatieven voor Nederlandstalige kinderdagverblijven, de buitenschoolse opvang en de scholen en de CLB's. Het zette ook in op samenwerking met onder andere Huis van het Kind Brussel. Voorts sensibiliseert het VK Brussel gezondheidswerkers in de Brusselse ziekenhuizen, de huisartsen, enz...

De monitoring gebeurt vanuit het bevoegde beleidsdomein. Een aantal elementen zijn moeilijk te monitoren, zoals de *chat*functies voor jongeren die anoniem zijn. Het is goed dat de drempel verlaagd wordt, maar dat maakt ook dat een aantal van deze hulplijnen dus geen precieze cijfers per regio kunnen geven. Bovendien is het, zoals mevrouw Khadija Zamouri aangeeft, een complexe materie die sterk verweven is met verschillende levensdomeinen.

Natuurlijk volgen we het thema en de situatie op vanuit het desbetreffende beleidsdomein. De VGC heeft sinds de Coronacrisis nauw contact onderhouden met de verschillende partners binnen het N-netwerk die hierin een rol opnemen, zoals het VK Brussel en het CAW. Uit deze gesprekken en de noden die werden gesignaleerd, vloeiden alvast de 2 projecten voort die ik opsomde. De onderzoeksprojecten van de VUB en het VK Brussel zullen ons interessante inzichten in de thematiek opleveren.

De VGC neemt ten slotte deel aan de Brusselse taskforce 'Intrafamiliaal geweld', waar kindermishandeling ook op de agenda staat. Die taskforce bestaat uit verschillende terreinpartners en alle Brusselse overheden, waaronder de VGC. Tijdens de bijeenkomst van afgelopen woensdag stelde Brussel Preventie & Veiligheid een nieuwe studie voor over de blijvende impact van Corona op intrafamiliaal geweld. Die wordt binnenkort op hun website gepubliceerd.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Is het wetenschappelijk onderzoek van de VUB er gekomen op vraag van het College? Wanneer zal het resultaat beschikbaar zijn? Dan zullen we ook de aanbevelingen voor het beleid kennen.

Dankzij de taskforce kunnen de Brusselse instellingen samenwerken om dit triestige fenomeen, waarbij onmachtige kinderen dingen meemaken die vaak de rest van hun leven bepalen, aan te pakken. Hoe vaak komt de taskforce samen? Is het de bedoeling om zaken te implementeren binnen de verschillende structuren zoals de VGC, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Cocof? Het is echt belangrijk dat dit voor het volledige Gewest wordt bekeken zodat alle Brusselse kinderen er beter van worden.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De studie werd voorgesteld door de VUB zelf, maar de VGC is daar uiteraard op ingegaan aangezien het over een heel pertinente problematiek gaat. Ik zal de studies van de VUB niet claimen. De universiteit verdient alle *credits* voor de uitvoering van dit onderzoek. Goede ideeën hebben vele vaders en moeders.

De taskforce is er inderdaad gekomen om de vele Brusselse actoren samen te brengen en zo te vermijden dat er losse initiatieven worden genomen die beter op elkaar kunnen worden afgestemd. De Brusselaar kan vaak niet onder 1 overheid worden ondergebracht, maar komt in verschillende netwerken terecht. Alle overheden zijn bij de taskforce betrokken en het is de bedoeling om de noden te capteren en alles op elkaar af te stemmen. De taskforce is in 2020 2 keer samengekomen en 1 keer in 2021. Dankzij die formele momenten leren de Administraties elkaar kennen, waardoor er ook meer informele contacten gebeuren. De vergaderingen van de taskforce zijn dus niet de enige momenten van uitwisseling. De resultaten van de studie worden tegen het einde van dit jaar verwacht.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik ga ervan uit dat de taskforce ook concrete conclusies oplevert die daarna worden geïmplementeerd.

- Het incident is gesloten.

Het aanmoedigen van zachte mobiliteitsopties door de VGC

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): We stellen allemaal vast dat de mobiliteit in Brussel in volle verandering is. Steeds meer mensen nemen de fiets omdat ze de files beu zijn, omdat het gezonder is en omdat er meer veilige fietsinfrastructuur is. Het openbaar vervoer is populair. Steeds meer Brusselaars zien in dat eigen wagenbezit niet per se nodig is en schakelen over op deelsystemen. De Coronacrisis versterkt – de fiets – of verzwakt – het openbaar vervoer – enkele van deze evoluties, maar de trends zijn duidelijk.

Het is belangrijk dat de publieke instellingen het goede voorbeeld geven en hun personeel aanmoedigen zich met de fiets, te voet of met het openbaar vervoer te verplaatsen. Voor zwaardere of langere verplaatsingen kunnen ze overschakelen op cargofietsen of autodeelsystemen indien het autogebruik noodzakelijk blijft.

Het Bestuursakkoord van de VGC is op dit vlak terecht ambitieus. Er komt een duurzaam vervoersplan voor de VGC. Voor het wagenpark wordt gezocht naar duurzame alternatieven

zoals elektriciteit, waterstof en CNG (voor die toepassingen waar elektriciteit en waterstof geen alternatief vormen). Er komen ook elektrische dienstfietsen voor medewerkers.

Een tijd geleden stelde ik een schriftelijke vraag over de mobiliteitskeuzes. De VGC komt er goed uit: minder dan 10 % van het VGC-personeel komt met de wagen, 20 % komt met de fiets en er zijn geen vergoedingen voor woon-werkverkeer met de wagen. Tegelijk bleek wel dat voor dienstverplaatsingen van werknemers en van vrijwilligers de vergoeding voor het gebruik van de wagen per kilometer hoger ligt (0.35 eurocent/kilometer) dan voor het gebruik van de fiets (0.24 eurocent/kilometer). Er was ook nog geen helder proactief beleid om bij alle VGC-diensten en -instellingen en bij de organisaties die de VGC subsidieert, zachte mobiliteit bij werknemers en bezoekers te promoten.

Is er al een duurzaam vervoersplan voor de VGC?

Welke evolutie is er in het wagenpark van de VGC? Zijn er nog wagens die op benzine of diesel rijden? Werd het aantal wagens verminderd? Tegen wanneer wordt het wagenpark volledig duurzaam? Is de VGC aangesloten op autodeelsystemen?

Was het nodig de bestaande vloot van dienstfietsen uit te breiden en aan te vullen met cargofietsen? Kan de VGC ook deelsystemen als Villo aan het personeel aanbieden?

Wat zijn de streefdoelen voor de mobiliteitskeuzes met betrekking tot de woon-werkverplaatsingen van het personeel? Er was een globale bevraging over de vervoersmodi bij het personeel gepland in 2020. Wat zijn de resultaten daarvan?

Overweegt u een aanpassing van de vergoedingen voor het gebruik van de eigen wagen of fiets, die nu hoger liggen dan voor het gebruik van de wagen?

Moedigt de VGC de organisaties waarmee ze een sterke link heeft aan om zachte mobiliteit bij gebruikers en bezoekers aan te moedigen en te belonen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De VGC neemt al jaren maatregelen om duurzame verplaatsingen van de personeelsleden te stimuleren. Het gebruik van een wagen voor woon-werkverkeer en dienstverplaatsingen wordt zo veel mogelijk beperkt. Er worden geen vergoedingen voor woon-werkverkeer met de eigen wagen toegekend. Woon-werkverkeer met het openbaar vervoer wordt daarentegen voor 100 % vergoed. Ieder personeelslid krijgt bovendien bij aanwerving een abonnement op het volledige MIVB-net.

De VGC stimuleert ook het gebruik van fietsen voor woon-werkverkeer door middel van een fietsvergoeding en het aanbieden van beveiligde fietsstallingen, lockers en douches. Voor de dienstverplaatsingen staan er eigen dienstfietsen ter beschikking, en uitrusting zoals fietstassen, fietshelmen en fluohesjes.

Verder loopt er op dit ogenblik een consultancyopdracht rond duurzame mobiliteit. De VGC laat zich door een consultant begeleiden voor de opmaak van een vervoersbehoefteplan voor de dienstverplaatsingen en een vervangingsplan voor het eigen wagenpark.

Het huidige wagenpark van de VGC bestaat uit 2 personenwagens, 12 bestelwagens, een licht vrachtvoertuig met laadbak, 3 minibusjes en 1 schoolbus. Het gaat om 8 dieselveertuigen, 5

benzinevoertuigen, 4 CNG-voertuigen en 2 volledig elektrische wagens.

Het is de bedoeling om in 2021 nagenoeg het volledige wagenpark te vernieuwen en te verduurzamen. Er werd een grondige analyse van het gebruik en de noodzaak van de voertuigen gemaakt. Op basis daarvan zullen we het wagenpark met 1 of 2 voertuigen kunnen verminderen. Tegelijkertijd zullen we, zoals het VGC-Bestuursakkoord voorschrijft, enkel nog elektrische, plug-in hybride of CNG-voertuigen leasen. Het wagenpark van de VGC zal dus op korte termijn een grote omslag naar vergroening maken.

Na een verdere analyse van de dienstverplaatsingen zal in de loop van het voorjaar 2021 worden bekeken welke bijkomende vervoersmodi nog kunnen beantwoorden aan de vervoersbehoeften van de VGC. We denken hierbij aan het intekenen op een autodeelsysteem en het huren of kopen van elektrische dienstfietsen (cargofietsen en gewone fietsen) als aanvulling op de reeds aanwezige dienstfietsen.

Voor de volledigheid wil ik nog vermelden dat de schoolbus van Kasterlinden voor 38 personen de enige uitzondering vormt en voorlopig nog niet wordt vervangen. In de komende jaren bekijken we welke alternatieven er voor de bus op de markt beschikbaar zijn.

De bevraging van het VGC-personeel over de vervoersmodi kadert in de wettelijke verplichting van de VGC om elke 3 jaar een bedrijfsvervoersplan op te stellen. De VGC is graag in orde met die verplichtingen. Door de Coronacrisis werd de deadline evenwel opgeschoven. Daarom hebben we ook de bevraging van het personeel uitgesteld. De resultaten zouden door de impact van de Coronamaatregelen overigens een vervormd beeld hebben gegeven. Dat maakt de bevraging op dit ogenblik dus minder relevant.

De bevraging is momenteel gepland in het najaar, met als doel om tegen januari 2022 een nieuw vervoersplan klaar te hebben. Ons streefdoel blijft om verder de overstap naar meer duurzame vervoersmiddelen te maken. De concrete actiepunten voor de komende jaren zullen op basis van de resultaten van de personeelsbevraging worden bepaald.

De maximale fiscaal vrijgestelde bedragen voor de vergoeding voor het gebruik van de eigen wagen of fiets worden door de federale overheid vastgesteld. Die maxima liggen inderdaad hoger voor wagens dan voor fietsen. De VGC past die maximale fiscaal vrijgestelde bedragen toe.

Met de fietsvergoeding willen we inderdaad het duurzame vervoer promoten en ondersteunen. Tegelijkertijd zien we dat de vergoeding voor het gebruik van een eigen auto belangrijk is voor medewerkers die een toch wel dure investering doen in hun auto, die vaak noodzakelijk is om vlot naar de verschillende locaties te geraken waar zij worden ingeschakeld.

U stelde de vraag of de VGC overweegt om organisaties die inzetten op duurzame mobiliteit, extra te ondersteunen. Als VGC willen wij de mobiliteitskeuzes die op gewestelijk niveau gemaakt zijn, onder meer met het mobiliteitsplan *Good Move*, zeker verderzetten. We doen al heel wat om organisaties, bedrijven en Brusselaars te motiveren om duurzame mobiliteitskeuzes te maken. We zullen verder onderzoeken hoe we zo iets operationeel en meetbaar maken en op welke manier we organisaties het best kunnen motiveren om mee in dit verhaal te stappen. Ik zou uw vraag overigens willen opentrekken, want het gaat niet enkel om duurzame mobiliteit, maar ook om allerhande vormen van duurzame bedrijfsvoering.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): Ik dank de collegevoorzitter voor dit uitgebreide antwoord. Ik denk dat zij net als ik hoopt dat er een tijd komt dat in Brussel ook de vrijwilligers van de VGC en de bezoekers die op verschillende locaties moeten zijn, daarvoor geen auto meer nodig hebben, maar daar met het openbaar vervoer of op een andere manier kunnen geraken.

- *Het incident is gesloten.*

De uitbreiding van het aantal kinderopvangplaatsen

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Iedereen is het erover eens dat het aantal kinderopvangplaatsen in Brussel snel moet toenemen. Tot nu toe ontbreekt het echter aan concrete vooruitzichten over het aantal opvangplaatsen dat het College tijdens deze legislatuur zal creëren.

Toen ik u daarover in mei 2020 ondervroeg, gaf u aan dat dit kwam doordat er nog geen akkoord met de Vlaamse overheid over de overname van geprefinancierde plaatsen was. In december 2020 zei u dat een akkoord al dichterbij was. Wat al zeker is, is dat Brussel een voorafname van 10 % van het Vlaamse budget voor kinderopvang krijgt. Voor de nieuwe kinderopvangplaatsen aan inkomenstarief komt dat neer op 2,7 miljoen euro of 250 nieuwe plaatsen tijdens deze legislatuur.

Eveneens in mei 2020 deelde u mee dat er een nieuwe cartografie van de Nederlandstalige Brusselse kinderopvang wordt opgemaakt, die in 2021 klaar zou moeten zijn. Daarvoor is 100.000 euro uitgetrokken.

Tijdens de begrotingsbesprekingen in december 2020 bood u al wat meer perspectief. U zei dat in januari 2021 de criteria voor de uitbreidingsdossiers zouden worden vastgelegd en dat er in februari 2021 samen met de Vlaamse Gemeenschap een oproep zou worden uitgeschreven.

Hoever staat de opmaak van de cartografie van de Nederlandstalige Brusselse kinderopvang? Wie werkt daaraan? Wanneer mogen we die cartografie verwachten?

Tot wanneer loopt de oproep voor capaciteitsuitbreidingen die in februari 2021 wordt uitgeschreven?

Welke criteria worden gehanteerd om de uitbreidingsaanvragen te beoordelen?

Houdt u daarbij rekening met de conclusies van de cartografie? Zal die tijdig opgemaakt zijn? Of schrijft u de oproep uit en beslist u over de aanvragen alvorens u over de cartografie beschikt?

Welk budget is er beschikbaar voor de capaciteitsuitbreiding van de kinderopvang? Kunt u dit verder toelichten?

In de begroting 2021 hebt u 2,12 miljoen euro aan subsidies voor capaciteitsuitbreiding ingeschreven. Die enveloppe omvat niet enkel de capaciteitsuitbreiding van kinderopvang van

baby's en peuters, maar ook de buitenschoolse kinderopvang en preventieve gezinsondersteuning. Kunt u dus verduidelijken hoeveel van dat budget beschikbaar is voor de kinderopvang van onze kleintjes en welke capaciteitsuitbreiding daar tegenover staat?

Brussel ontvangt een voorafname van 10 % voor nieuwe kinderopvangplaatsen met inkomenstarief. Met dat bedrag moeten 250 nieuwe kinderopvangplaatsen in Brussel worden gerealiseerd, maar wat betekent dat concreet voor het budget dat u voorhanden hebt voor de prefinanciering van nieuwe plaatsen? Als ik het goed begrepen heb, zijn er nog altijd 90 plaatsen die de VGC momenteel prefinanciert in afwachting dat Vlaanderen ze overneemt. Wat houdt dat in voor de 250 nieuwe plaatsen die zullen worden gerealiseerd? Welke extra inspanning kan de VGC nog leveren om in de toekomst nieuwe plaatsen te prefinancieren?

Ik had nog een vraag over het aantal plaatsen dat er is bijgekomen of verdwenen, maar ondertussen heeft Vlaams minister Wouter Beke daarover in het Vlaams Parlement gecommuniceerd. Als ik het goed begrepen heb, was er in 2020 een daling met 242 plaatsen ten opzichte van 2019, maar was er wel een stijging van het aantal inkomensgerelateerde plaatsen. Het grootste deel van die 242 plaatsen zou verloren zijn gegaan door de taalvereisten bij Kind en Gezin, waardoor bepaalde crèches naar de Franstalige tegenhanger ONE zijn overgestapt. Die plaatsen zijn dus niet echt verloren gegaan voor de Brusselaars, maar er is wel een overstap geweest van Kind en Gezin naar ONE. Begrijp ik het goed dat dat eigenlijk niet echt Nederlandstalige crèches waren en dat er dus in de praktijk niet echt Nederlandstalige plaatsen verloren zijn gegaan? Dat het *de facto* toch al Franstalige crèches waren die werden ondersteund door Kind en Gezin? Ik wil gewoon wat beter begrijpen welke impact dat heeft voor de Brusselaars, en in het bijzonder voor de Nederlandstalige Brusselaars.

Kunt u ons een meerjarenoverzicht van uw ambities bezorgen nu er een akkoord met Vlaanderen is? Wat zal er op het terrein gebeuren? Wat zijn uw ambities? Hoeveel nieuwe kinderopvangplaatsen wilt u creëren? Wat is uw doelstelling tegen 2024?

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Uit de vraag die mijn collega Hannelore Goeman onlangs in het Vlaams Parlement aan Vlaams minister Wouter Beke stelde, blijkt dat er de komende jaren waarschijnlijk maar weinig kinderopvangplaatsen zullen bijkomen, terwijl de nood nog altijd heel hoog is. Volgens haar eigen normen en de Brusselnorm zou de Vlaamse Gemeenschap 8.495 plaatsen moeten aanbieden in Brussel, maar momenteel zijn dat er nog altijd maar 6.720. Verspreid over de komende 4 jaar zouden er 250 inkomensgerelateerde plaatsen bijkomen, wat veel te weinig is om aan de noden te voldoen.

Het is Vlaanderen dat de werkings- en personeelsmiddelen voor de crèches financiert, en niet de VGC, die dan wel weer vaak in infrastructuur investeert. Misschien kunnen onze collega's met partijgenoten in de meerderheid in het Vlaams Parlement, die partijgenoten oproepen om meer nieuwe kinderopvangplaatsen te creëren. Die zijn niet alleen nodig in Brussel, maar ook in heel Vlaanderen. Kinderopvang is goed voor de sociale ontwikkeling en de taalontwikkeling van kinderen. Dat laatste is extra belangrijk in een meertalig Brussel en als opstap naar het Nederlandstalig onderwijs.

Heeft de collegevoorzitter een zicht op de crèches die naar ONE zijn overgestapt? Bouwen zij een tweetalige werking uit? Indien dit het geval is, is dit heel positief en kunnen we deze

crèches bij de Nederlandstalige opvang bijtellen. Het is belangrijk na te gaan waarom crèches zijn overgestapt naar ONE.

Collegevoorzitter Elke Vanden Brandt: De cartografiestudie wordt uitgevoerd door de UGent (Universiteit Gent), onder leiding van Prof. Michel Vandenbroeck. De onderzoekers zijn van start gegaan op 15 januari 2021. Het onderzoek loopt tot 15 juli 2021. Op dit moment werd een stuurgroep samengesteld en treffen de onderzoekers de laatste voorbereidingen voor de kwantitatieve dataverzameling en analyse.

We hopen uiteraard dat er meer dan 250 aanvragen binnenkomen.

In februari 2021 lanceren het Vlaams Agentschap Opgroeien en de VGC de gezamenlijke oproep voor de capaciteitsuitbreiding van de kinderopvang voor baby's en peuters met inkomenstarief (subsidietrap T2A). De indienperiode loopt volgens de huidige planning eind maart 2021 af. De beslissing omtrent de capaciteitsuitbreiding wordt genomen voor de zomer van 2021.

De criteria voor de beoordeling van de ingediende uitbreidingsaanvragen, worden door de VGC en door het Vlaams Agentschap Opgroeien vastgelegd. Als lokaal regisseur kinderopvang scoort de VGC 8 van de 12 punten. De overige 4 punten worden gescoord door het Vlaams Agentschap Opgroeien.

De VGC stelde haar criteria samen aan de hand van een participatief proces. We hebben een bevraging gedaan van de Brusselse kinderopvangsector aan de hand van een digitale vragenlijst en de resultaten werden verwerkt in een workshop. Vervolgens bracht de adviesraad Gezin haar advies over de criteria uit en uiteindelijk besliste het College van de VGC. Ze zijn uitgebreid terug te vinden op de website van de VGC, dus ik beperk me hier tot een kort overzicht:

- We hebben een aantal 'Regionale kenmerken', d.w.z. dekkingsgraden (op 6 punten);
- Dekkingsgraad van de kinderopvang met inkomenstarief op gemeenteniveau (op 3 punten);
- Dekkingsgraad van de kinderopvang met inkomenstarief op wijkniveau (op 2 punten);
- Relatieve dekkingsgraad die rekening houdt met het aantal aanmeldingen in de onthaalklas met voorrang Nederlands, op gemeenteniveau (op 1 punt).

Daarnaast nemen we ook een aantal 'Organisatorische kenmerken' in rekening (op 2 punten), met volgende subcriteria (van elk 0,5 punt):

- De mate waarin men de werking inschakelt in netwerken en samenwerkt in de buurt;
- De mate waarin men zorgt voor omkadering van medewerkers;
- De mate waarin men een kwaliteitsvol ouderbeleid voert;
- De mate waarin men een opnamebeleid voert dat gericht is op toegankelijkheid voor voorrangsgroepen en kwetsbare groepen.

Het onderzoek van de cartografie en deze oproep capaciteitsuitbreiding lopen op dit moment parallel. Dat maakt ook dat we tot een regelmatige uitwisseling komen en dat de kwaliteit van de oproep wordt verrijkt door de inbreng van de onderzoekers.

U vroeg of we de beoordeling van de aanvragen kunnen baseren op de meest recente cijfers

uit de cartografie. Wel, ik heb daarnet toegelicht dat men al met de kwantitatieve analyses aan de slag is. We zullen dus inderdaad gebruik kunnen maken van geactualiseerde cijfers door het onderzoek.

Van het totaal van de 2,12 miljoen euro op het begrotingsartikel ‘subsidies voor capaciteitsuitbreiding’, voorzien we 1,3 miljoen euro voor de uitbreiding van de capaciteit in de kinderopvang. Hiervan wordt 977.000 euro momenteel reeds gebruikt voor de financiering van 106 plaatsen in de kinderopvang met inkomenstarief (aan subsidietrap T2B).

Daarnaast besteden we 94.000 euro voor de bijpassing tussen de subsidietrap T2B en T2A, van 39 plaatsen die nog niet volledig door het Vlaams Agentschap Opgroeien werden overgenomen.

Zoals u weet, doet de VGC hiermee aan prefinanciering. De middelen voor prefinanciering steken we nu in een rollend fonds. Dit rollend fonds betekent dat, elke keer de Vlaamse overheid de prefinanciering van een aantal plaatsen van ons overneemt, de middelen die bij de VGC vrijkomen opnieuw door de VGC worden ingezet voor de financiering van nieuwe plaatsen.

Bovenop wat we tot nu toe al deden, leveren we met de komende oproep nog extra inspanningen voor de uitbreiding van plaatsen met inkomenstarief. We maken jaarlijks ongeveer 195.000 euro extra vrij op onze begroting, voor de prefinanciering van bijkomende kindplaatsen in deze legislatuur, bovenop het volume dat we al haalden.

De voorafname van 10 % voor Brussel op de Vlaamse middelen voor capaciteitsuitbreiding, is goed voor een geraamd budget van 250 plaatsen in de kinderopvang met inkomenstarief, gesubsidieerd aan Trap 2A.

Mevrouw Cielte Van Achter (N-VA): Het is positief dat de collegevoorzitter nu al zicht heeft op de plaatsen en over de financiering ervan.

Daarnaast zal er 200.000 euro worden vrijgemaakt om bijkomende plaatsen te prefinancieren. En dan zijn er ook 250 plaatsen die in de oproep zitten. Zijn er van deze 250 plaatsen, plaatsen die bij de prefinanciering horen?

Wat is het ambitieniveau van het College?

De collegevoorzitter zegt dat de overstap van crèches naar ONE geen verloren plaatsen zijn *as such* voor Brussel. Dat kan ik toch wel zo begrijpen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De crèches die zijn overgestapt, waren van oorsprong Franstalige crèches die omwille van de erkenningscriteria bij Kind en Gezin zaten. De plaatsen in deze crèches waren geen inkomensgerelateerde plaatsen, maar crèches met een vrij tarief. Het is belangrijk dat de VGC vooral inzet op inkomensgerelateerde plaatsen.

Vlaanderen voorziet 250 plaatsen extra. Momenteel zijn er crèches die geprefinancierd worden door de VGC. Deze crèches gaan kunnen inschuiven in het Vlaamse systeem. Hierdoor komen er op het budget van de VGC middelen vrij die worden aangewend voor de financiering van nieuwe crèches.

Het zou voor de kinderopvang goed zijn, mocht het systeem dat in het onderwijs wordt gehanteerd met een open invulling als er capaciteit is, ook voor de kinderopvang zou gelden.

Mevrouw Cielte Van Achter (N-VA): Nu is het duidelijk. Ik denk wel dat we in Brussel boven de Barcelonanorm zitten, maar ik zal dit verder nakijken. Het zoeken naar een crèche is voor alle ouders moeilijk.

- *Het incident is gesloten.*

Voorzitter: mevrouw Soetkin Hoessen

De evaluatie van *Bruzz* en de opvolging in verband met diversiteit en neutraliteit in de berichtgeving

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): De afgelopen week kwam in het Vlaams Parlement de samenwerking en de evaluatie van *Bruzz* aan bod. Spijtig genoeg hebben we in de VGC het debat daarover nog niet ten gronde gevoerd. Nochtans is zo een debat over onze belangrijkste Brusselse mediacluster in een mediaomgeving die aan sterke veranderingen blootstaat zeer noodzakelijk. Temeer omdat in het verslag dat over de werking van *Bruzz* werd gemaakt een aantal dingen staan die toch de nodige aandacht vergen. De aandacht voor en het vertrouwen in *Bruzz* gaan er immers niet op vooruit, integendeel.

In *Bruzz* spreekt men dan over “*een vrouw die op de grond werd gewerkt*”. Verder heeft men het over “*kwajongens*”, alsof bij dit voorval een soort kwajongensstreek van Kwik en Flupje wordt beschreven, terwijl het in feite over zware agressie gaat. Dat soort zaken doet natuurlijk het vertrouwen in die media geen goed. Dat is niet goed voor een nieuwsservice die we ook met geld van de VGC opzetten. Dat roept meer dan terecht ergernis op. Ik heb trouwens ook gemerkt dat *Bruzz* na reacties van lezers zeer snel een en ander in dat artikel heeft vervangen. Dat is natuurlijk goed, maar spijtig genoeg zou men beter van in het begin correct aan berichtgeving doen. In dit soort zaken spreekt men dikwijls over de vrijheid van de redactie, maar de vrijheid van de redactie houdt natuurlijk op waar de regels van objectiviteit en journalistieke deontologie beginnen. Ik hoop dat we het daarover eens zijn. Trouwens, dat is in wetgeving gegoten.

Wat gebeurt er door de VGC met de evaluatie van *Bruzz*? Welke evaluatie en algemene kwaliteitsopvolging zullen er in de toekomst gebeuren?

Hoe wordt de kwaliteit, neutraliteit en diversiteit van de berichtgeving en de duiding bij *Bruzz* bewaakt?

Welke afspraken wil het College, in samenspraak met de bevoegde Vlaamse minister, met *Bruzz* maken om het vertrouwen in het officiële mediakanaal opnieuw in de goede richting te krijgen?

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): Ik wil toch even mijn bezorgdheid uitdrukken bij deze vraag, omdat onafhankelijkheid van welk blad of welk tijdschrift ook het hoogste goed is in onze democratie. Elke poging om daar greep op te krijgen en de berichtgeving in een bepaalde richting te sturen, lijkt me absoluut verwerpelijk. Dat wil ik toch even aantikken.

Het is ook heel moeilijk om een kwaliteitsonderzoek of om neutraliteit vast te stellen bij een bepaald medium. Het kan in een democratie nooit de taak van politici en een parlement zijn om aan te duiden of een of ander medium volgens hen correct werkt. We moeten toch nog een beetje respect hebben voor journalisten en journalistieke onafhankelijkheid. We hebben gezien waartoe de manipulatie van de media kan leiden in sommige landen, bv. in de VSA. We hebben gezien tot welke tragische misverstanden dat kan leiden, welke vreselijke toestanden er kunnen gebeuren als de media worden gestuurd door een bepaalde belangengroep. Dus we moeten extra voorzichtig zijn.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het bespreken van concrete artikels in een parlementaire ronde vind ik een zeer ongemakkelijke situatie. Om te beginnen is *Bruzz* voor Brussel van groot belang. Brussel is als stad uniek en complex en het is heel belangrijk dat *Bruzz* in haar berichtgeving correct en volledig tewerk kan gaan. *Bruzz* neemt die opdracht op een heel verantwoordelijke manier op. De maatschappelijke roep om neutraliteit en objectiviteit is en blijft groot. Ik ga niet akkoord met de zojuist geponeerde stelling dat die niet op een correcte manier zouden gebeuren. Ik sluit me aan bij het betoog van mevrouw Hilde Sabbe.

De bestrijding van ‘*fake news*’ en ‘*factchecking*’ staat niet gelijk met de karikatuur die de heer Dominiek Lootens-Stael ervan maakt, een karikatuur van politieke correctheid. Het gaat om een absolute nood aan zorgvuldige en correcte informatie. We zijn beland in een wereld waar heel wat feitelijke onwaarheden zich als een lopend vuurtje verspreiden. De Brusselaars hebben wel degelijk nood aan een betrouwbare informatiebron en wij geven die opdracht met volle vertrouwen aan *Bruzz*, via een beheersovereenkomst.

De heer Dominiek Lootens-Stael heeft het over een heel specifiek nieuwsbericht van een 10-tal dagen geleden, dat ging over geweld tegen een dame die naar de spoed is gebracht. In de 1ste versie van het bericht stond het woord “*kwajongens*”. Ik ben het ermee eens dat dat een foute wijze van berichtgeving is en die berichtgeving werd ook door de redactie van *Bruzz* zelf rechtgezet.

Voor het College is het heel belangrijk dat dergelijke fouten worden vermeden. Ik heb er ergens wel problemen mee dat dan 1 nieuwsbericht wordt gebruikt om de volledige werking van *Bruzz* aan de kaak te stellen. Dat doet de vele inspanningen van *Bruzz* oneer aan en dat staat ook haaks op de realiteit. Ik denk dat we kunnen stellen dat *Bruzz* de afgelopen week op een correcte, informatieve en journalistieke manier is ingegaan op bv. de bijna aanranding van een vrouw in het Jubelpark, de betogingen tegen de Coronamaatregelen of naar aanleiding van vermeend politiegeweld. *Bruzz* gaat verantwoordelijk om met die diverse en complexe problematieken.

Ik heb er ook moeite mee dat wordt gesuggereerd dat *Bruzz* bv. bij politiegeweld de politie te weinig aan bod zou laten komen. We hebben *Bruzz* zelf ook die vraag gesteld. *Bruzz* zegt daarover dat zij afhankelijk is van informatie die ze kan geven en die haar wordt gegeven. *Bruzz* geeft aan dat er soms weinig communicatie is van de politie en gerechtelijke diensten over die gebeurtenissen. De politie verwijst door naar het parket. Het parket reageert met “*geen commentaar*”. Daarvoor hebben ze uiteraard hun redenen, maar dan kun je hen op zo’n moment natuurlijk ook minder aan het woord laten. In het editoriaal van *Bruzz* magazine van 20 januari 2021 wordt daar uitdrukkelijk naar verwezen. Daarin reikt de hoofdredacteur de

veiligheidsdiensten ook de hand, met de vraag om toch een minimum te communiceren, omdat anders net vrij spel wordt gegeven aan geruchten.

Het zijn bijzondere tijden. We kunnen het vertrouwen in de media pas herstellen als ook wij durven te erkennen in welke moeilijke omstandigheden journalisten vandaag moeten werken. De politiek moet zich zeer afzijdig houden van redactionele keuzes. Dat is absoluut de muur die we moeten bewaken.

Wat concreet de vraag over de evaluatie van *Bruzz* betreft, ga ik ervan uit dat de evaluatie waarover gesproken wordt, het 'Evaluatierapport 5 jaar *Bruzz*' is. Dit evaluatierapport kwam ook ter sprake bij de bespreking van de begrotingsopmaak in commissie op 8 december 2020. Dit rapport is nadien ook aan de Raad bezorgd.

Deze evaluatie was een gezamenlijke oefening van het management van *Bruzz* met de Administraties van de Vlaamse overheid en de VGC. Ze biedt een overzicht van het afgelegde parcours in de periode 2016-2020, zowel op het vlak van beleidsstrategie, bereik, operationele resultaten, mijlpalen, organisatie als financiën, en reikt ook kapstokken en verbeterpunten aan om voort te bouwen aan de toekomst van *Bruzz*.

Het evaluatierapport is opgemaakt in juli 2020 als onderdeel van het traject dat de beide overheden met de vzw Vlaams-Brusselse Media (VBM) liepen, en waarvan de meerjarenovereenkomst en het beleidsplan van *Bruzz* het resultaat zijn. De thema's die in het evaluatierapport aan bod komen, zijn dus verwerkt in de afspraken tussen de 3 partners en worden gereflecteerd in de meerjarenovereenkomst van *Bruzz* met de overheden en in het beleidsplan van *Bruzz*, dat daar een uitvoering van is.

Wat de toekomst, de evaluatie en de kwaliteitsopvolging betreft, is in de meerjarenovereenkomst, die door het College op 17 december 2020 is goedgekeurd, de bewaking van kwaliteit en neutraliteit ook uitdrukkelijk opgenomen. U kunt daar artikel 16 van de overeenkomst op nalezen. Dit wordt bovendien nog verder geconcretiseerd en uitgewerkt in de tekst. In artikel 19 is bepaald dat *Bruzz* hierover jaarlijks verantwoording moet afleggen aan de Vlaamse Gemeenschap en de VGC, via een jaarlijks op te maken functionele verantwoordingsnota. In die nota zijn ook de acties opgenomen rond kwaliteitsbewaking van de *content* en een overzicht van de resultaten van de interne kwaliteitscontrole over de betrouwbaarheid van de berichtgeving.

Verder is de bewaking van de kwaliteit en de neutraliteit uitdrukkelijk opgenomen in de beheersovereenkomst. Wat de kwaliteitscontrole betreft, bekijkt VBM op dit moment hoe die concreet kan worden ingebouwd. Ter inspiratie wordt gekeken naar de manier waarop de *vrt* die kwaliteitscontrole wil organiseren, waarbij we ons ervan bewust zijn dat *Bruzz* niet over dezelfde middelen en mogelijkheden als de *vrt* beschikt.

In afwachting daarvan is *Bruzz* bezig een intern rapport op te stellen waarin de normen inzake kwaliteit en neutraliteit worden opgesteld, en wordt de procedure rond interne kwaliteitszorg verscherpt.

Ten slotte, zijn de ambities van de overheden en van *Bruzz* duidelijk. De onafhankelijkheid en de kwaliteit van de berichtgeving zijn voor ons cruciaal en daarvoor zijn voldoende garanties ingebouwd.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Het is toch wel merkwaardig. Alle collega's verwijzen in hun betogen permanent naar de media, maar wanneer iemand dat doet in het kader van een debat over de media zelf, dan zou dat ongemakkelijk en ongepast zijn. Ik heb dat artikel als voorbeeld gebruikt, omdat het illustratief is voor de manier waarop *Bruzz* dikwijls tewerk gaat. In dit artikel is *Bruzz* zo fel uit de bocht gegaan dat de redactie zelf heeft ingegrepen om het recht te zetten, maar dat gebeurt jammer genoeg niet altijd. Ik zou nog tal van andere voorbeelden kunnen aanhalen, waarbij ik van mening ben dat *Bruzz* in de fout gaat. Wanneer *Bruzz* bv. bij de verslaggeving van belangrijke begrotingsdebatten in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement meer Franstalige politici aan bod laat komen dan leden van de Nederlandstalige oppositie, dan vraag ik mij af of de Vlaamse media in Brussel goed bezig zijn.

Mevrouw Hilde Sabbe, het is helemaal niet de bedoeling om de berichtgeving in een bepaalde richting te sturen. Daar zal men mij niet van kunnen verdenken. Ik weet daarentegen wel dat er heel wat lobbywerk wordt gedaan achter de schermen door politici van de meerderheidspartijen. Maar wij zullen daar niet van verdacht kunnen worden, want mijn partij komt omzeggens niet aan bod in bepaalde delen van de *Bruzz*-media. Bv. in de geschreven delen komen wij helemaal niet aan bod.

Het is dus niet de bedoeling om de berichtgeving in een bepaalde richting te sturen, maar wel om erover te waken dat de wetgeving inzake objectiviteit en journalistieke deontologie wordt gerespecteerd. Het is onze taak als Raad om erover te waken dat de middelen van de belastingbetaler op een correcte wijze worden gebruikt en dat maakt daar deel van uit. Wij moeten waken over de naleving van de wetgeving. *Bruzz* is onderworpen aan decreetgeving die bepaalt dat zij journalistieke regels en deontologische regels moet naleven. Het is onze job om erover te waken dat dat ook gebeurt en dat de wet in deze wordt toegepast.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): Het verbaast mij ten zeerste dat de heer Dominiek Lootens-Stael een voorstander blijkt te zijn van staatsmedia gecontroleerd door de overheid.

- Het incident is gesloten.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

VRAAG (R.v.O., art. 58)

Mobiele woonprojecten

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Er lopen momenteel bij Samenlevingsopbouw Brussel 2 interessante en vernieuwende projecten rond tijdelijke en snel monteerbare woningen: 'WoonBox' en 'Solidair Mobiel Wonen'.

'WoonBox' is een modulair bouwsysteem, waarbij woningen in leegstaande (kantoor)gebouwen als *box-in-box* worden gemonteerd. Het bouwsysteem is ondertussen ook gepatenteerd.

‘Solidair Mobiel Wonen’ bouwt woningen op braakliggend terrein. De woningen zijn modulair en mobiel, dus eenvoudig te verplaatsen als het leegstaande kantoor of braakliggend terrein een nieuwe bestemming krijgt.

Bij beide woonoplossingen is er ook sociale omkadering. In oktober 2020 kreeg Samenlevingsopbouw Brussel 384.000 euro investeringssubsidie om de bouwkosten van ‘WoonBox’ te dekken. De bouw van het 1ste WoonBoxdorp is van start gegaan in Sint-Jans-Molenbeek, in de voormalige Cinocofabriek. Dat gebouw wordt later de Egied Van Broeckhovenschool, een nieuwe middelbare school. De opening van die school is gepland voor september 2023. Maar nu staan er dus woonboxen. Er zullen 34 mensen gehuisvest worden: alleenstaande mama’s en alleenstaande jongeren. Ze kunnen er anderhalf jaar wonen. Tegen het eind moeten ze met de hulp van begeleiders een nieuwe woning gevonden hebben.

Leegstand benutten om kwaliteitsvolle woningen aan te bieden, dat is de weg die Brussel de komende jaren moet inslaan. Samenlevingsopbouw Brussel doet dat al samen met verschillende partners en op een heel efficiënte manier.

Voor ‘Solidair Mobiel Wonen’ is de opbouw nog bezig op een site in de Margrittewijk in Jette. Daar komt een gemeenschappelijke ruimte als ontmoetingsplaats voor de bewoners en de buurt, met daarrond 8 woonunits voor alleenstaande thuislozen. De bewoners krijgen niet gewoon een dak boven het hoofd. Na opleidingen in onder andere schrijnwerkerij en meubelmakerij ontwerpen en bouwen ze gedeeltelijk zelf de units.

Is het Woonboxdorp in Sint-Jans-Molenbeek intussen bewoond? Zo ja, hoeveel mensen wonen er? Hoe werden de bewoners geselecteerd? Zijn er mensen bij die op de wachtlijst voor een sociale woning staan? Zo ja, behouden zij hun plaats op de lijst als ze een woning in het Woonboxdorp betrekken?

Zijn er uitwijkmogelijkheden voor het Woonboxdorp in Sint-Jans-Molenbeek en plannen om het aantal Woonboxen te vergroten?

Naast bouwbudgetten zijn er vooral andere tijdelijke locaties nodig. Welke ondersteuning geeft de VGC in die zoektocht naar leegstaande panden of terreinen? Zijn er panden of gronden van de VGC die voor deze tijdelijke woonvormen in aanmerking komen?

In Brussel is er nood aan inzicht en transparantie met betrekking tot het faciliteren van gebruik van leegstand. Overweegt de collegevoorzitter om hierover een gesprek aan te gaan met haar collega-ministers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest?

Om dit soort projecten te bevorderen zou het interessant zijn om een kadaster van leegstaande eigendommen van overheidsactoren, zoals woningen en terreinen, ter beschikking te stellen aan verenigingen. Zo kunnen ze gemakkelijker overeenkomsten sluiten voor precair gebruik. Heeft de collegevoorzitter deze optie al besproken met mevrouw Nawal Ben Hamou, Brussels staatssecretaris bevoegd voor Huisvesting?

We hebben het hier over 2 projecten van Samenlevingsopbouw Brussel. Staan er andere projecten met tijdelijke woonoplossingen op til bij andere initiatiefnemers in de Nederlandstalige welzijnssector?

Meten is weten. Een goede sociale impactmeting is erg belangrijk. Op welke manier gebeurt dit nu? Speelt de VGC hierbij een rol?

Op welke manier wordt Samenlevingsopbouw Brussel betrokken bij de Brusselse Staten-Generaal voor Gezondheid en Welzijn, die moet uitmonden in een geïntegreerd welzijns- en gezondheidsplan, dat zich onder meer toespitst op de Brusselse eerstelijns voor welzijn en gezondheid?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Zoals mevrouw Els Rochette aangaf, heeft Samenlevingsopbouw Brussel de voorbije jaren op verschillende innovatieve woonprojecten voor kwetsbare Brusselaars ingezet. Ik denk daarbij aan het project ‘Solidair Mobiel Wonen’ of de ‘SWOT Mobiel’. Dit wordt nu gerealiseerd binnen het Duurzaam Wijkcontract Magritte in Jette, waarbij de VGC een subsidie van 15.000 euro gaf vanuit de projectoproep ‘Bruss-it’.

Daarnaast ontwikkelde Samenlevingsopbouw Brussel met middelen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een ander innovatief woonconcept, de WoonBoxen. Deze modulaire boxen werden ontwikkeld om leegstaande kantoorgebouwen in te zetten. Ze worden ingezet als eenkamerappartement of als familiewoning met 3 tot 4 slaapkamers. Het systeem is bovendien herbruikbaar en kan zowel tijdelijk als permanent ingezet worden. Het systeem werd voor de 1ste keer in gebruik genomen, zoals mevrouw Els Rochette beschreef. De installatie werd door de Vlaamse Regering gefinancierd via het Vlaams Brusselfonds ter waarde van 384.000 euro. Er zijn 8 woonboxen gepland voor 26 bewoners in totaal. Op dit moment zijn er al 5 woonboxen geïnstalleerd, die worden bewoond door 15 mensen. Eind maart 2021 nemen de volgende 11 bewoners hun intrek. De selectie van de bewoners gebeurt in samenspraak met en op voordracht van de partnerorganisaties CAW Brussel en vzw Aprèstoe.

De VGC gaf ondertussen een subsidie van bijna 145.000 euro aan vzw Samenlevingsopbouw Brussel en een subsidie van ongeveer 90.000 euro aan vzw JES voor investeringen voor de realisatie van woonboxconstructies op de Circulariumsite in de Heyvaertwijk. Het gaat hier om een nieuwe toepassing van het concept. Deze keer gaat het niet om woningen, maar om de realisatie van tijdelijke buurtinfrastructuur op een verlaten bedrijfsterrein. Op deze site zullen vzw JES en Samenlevingsopbouw Brussel een buurtgerichte werking opzetten voor kwetsbare Brusselaars en jongeren uit de wijk.

Samenlevingsopbouw Brussel geeft aan dat het woonproject in Sint-Jans-Molenbeek nog in opbouw is. Het is een beloftevol project. De organisatie is op dit moment nog niet actief op zoek naar nieuwe locaties voor eventuele verhuis uit de huidige locatie of voor een verdere uitbreiding. Het is wel duidelijk dat de organisatie verdere uitbreiding vooropstelt.

Er zijn momenteel geen leegstaande VGC-panden of gronden die voor woonboxen in aanmerking komen. Brussel heeft volgens mij voldoende leegstand om ermee aan de slag te gaan, los van de VGC-gebouwen. De VGC kan uiteraard mee op zoek gaan naar nieuwe mogelijkheden. Binnen duurzame wijkcontracten of stadsvernieuwingsinstrumenten doen er zich regelmatig opportuniteiten voor rond tijdelijk gebruik van leegstaande gebouwen en terreinen. De VGC wisselt informatie uit met *perspective.brussels* en de directie Stadsvernieuwing van *urban.brussels*. De realisatie van de ‘SWOT Mobiel’ in Duurzaam Wijkcontract Magritte in Jette is daar een mooi voorbeeld van.

Momenteel werkt *perspective.brussels* op verschillende vlakken rond leegstand en tijdelijk gebruik. Er zijn een praktische gids en een website rond tijdelijk gebruik op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en een charter waarbij overheden zich kunnen aansluiten. Ook hier is er nog veel potentieel dat we kunnen benutten. Verder beheert *perspective.brussels* een kadaster van beschikbare gronden.

Mevrouw Els Rochette vroeg of er nog andere projecten met tijdelijke woonoplossingen op til staan. Verschillende organisaties startten met de steun van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met tijdelijke woonprojecten. Voorbeelden zijn het project ‘Home for Less’ van l’Ilot of de modulaire woningen van Straatverplegers of vzw Diogenes.

Meten is weten. Een goede sociale impactmeting is inderdaad erg belangrijk. Samenlevingsopbouw Brussel monitort het woonboxproject door het bijhouden van zowel kwantitatieve als kwalitatieve gegevens. De kwantitatieve gegevens hebben betrekking op de sociaaleconomische gevolgen voor de inwoners. Hiervoor gebruikt men een vragenlijst voor, tijdens en aan het einde van het project. De kwalitatieve gegevens bekijken de sociale gevolgen op het niveau van de huisvesting. Brussel bevindt zich momenteel in een huisvestingscrisis. Men bekijkt ook het effect in termen van individuele en collectieve sociale steun. Dit gebeurt via groepsanalyse en participatieve observatie.

Samenlevingsopbouw Brussel is op dit moment niet betrokken bij de voorbereidende werkgroepen voor het Geïntegreerd Welzijns- en Gezondheidsplan. Zij hebben wel de bevraging, die georganiseerd werd binnen het participatief traject, actief verspreid bij hun medewerkers en doelgroep. De organisatie staat ervoor open om haar expertise in te brengen.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Ik denk dat dit een zeer vernieuwend en toekomstgericht project is, dat we op zoveel mogelijk manieren moeten ondersteunen. Het is goed om te horen dat er binnen de VGC geen leegstaande gebouwen of terreinen zijn.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: We hebben in Etterbeek een pand waarvoor een oplossing werd gezocht.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels): In samenwerking met *perspective.brussels* wordt op zoek gegaan naar leegstand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit kan een grote steun zijn voor organisaties zoals Samenlevingsopbouw Brussel, want eigenlijk is hun *core business* het terug integreren van mensen in de samenleving. De administratieve rompslomp, het op zoek gaan naar plekken en het verkrijgen van vergunningen is altijd een enorme bijkomende last. Die tijd kunnen zij niet besteden aan het begeleiden van mensen om zelfstandig te gaan wonen. Het is dus goed om daaraan extra aandacht te besteden en om hen te ondersteunen. Waar het mogelijk is, zijn bijkomende middelen van de VGC welkom.

Ik ben benieuwd naar het nieuwe project op de Circulariumsite in samenwerking met vzw JES.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Indien mensen op een wachtlijst voor een sociale woning staan, dan verliezen ze die plaats niet. Het toont aan dat er veel creativiteit is in Brussel, die helaas nodig is om de wooncrisis het hoofd te bieden.

- De vergadering wordt om 11.26 uur gesloten.

- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Samenwerkingscommissie van 6 januari 2021

Het verslag van het Administratief Arrondissement Brussel-Hoofdstad over het jaar 2019

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 767 (2020-2021) – Nr.1

Gemeenschappelijke Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin en Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 19 januari 2021

Voorstel van resolutie betreffende de toegang tot gratis hygiënische bescherming

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 766 (2020-2021) – Nr.2

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van 19 januari 2021

Vraag om uitleg

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 769 (2020-2021) - Nr.1

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 20 januari 2021

Vragen om uitleg en vraag

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 770 (2020-2021) – Nr.1

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van 26 januari 2021

Vragen om uitleg

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 771 (2020-2021) - Nr.1

Commissie voor het Reglement van 2 februari 2021

Voorstel tot wijziging van artikelen 63 en 64 van het Reglement van Orde

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 3 (2020-2021) – Nr.2

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER

Actualiteitsvraag

Zie - De statutarisering van het personeel van de VGC

De detachering van ambtenaren naar de vaccinatiecentra, blz. 17

De statutarisering van het personeel van de VGC, blz. 17

De verstrengde regels voor de buitenschoolse activiteiten voor kinderen en jongeren, blz. 11

Evaluatie van *Bruzz* en de opvolging in verband met diversiteit en neutraliteit in de berichtgeving, blz. 33

Het aanmoedigen van zachte mobiliteitsopties door de VGC, blz. 26

Het tariefbeleid van de speelpleinen van de VGC, blz. 20

Jong zijn in tijden van Corona, blz. 11

Kindermishandeling, blz. 22

Mobiele woonprojecten, blz. 36

Uitbreiding van het aantal kinderopvangplaatsen, blz. 29

Wijziging van artikelen 63 en 64 van het Reglement van Orde

- Algemene bespreking, blz. 4

- Stemmingen, blz. 11

Vragen

Zie - De detachering van ambtenaren naar de vaccinatiecentra

- De verstrengde regels voor de buitenschoolse activiteiten voor kinderen en jongeren

- Mobiele woonprojecten

Vragen om uitleg

Zie - Het aanmoedigen van zachte mobiliteitsopties door de VGC

- Het tariefbeleid van de speelpleinen van de VGC

- Jong zijn in tijden van Corona

- Kindermishandeling

- Uitbreiding van het aantal kinderopvangplaatsen

- Evaluatie van *Bruzz* en de opvolging in verband met diversiteit en neutraliteit in de berichtgeving